

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 30 mai 2018
(OR. en)

9536/18

**Dosar interinstituțional:
2018/0199 (COD)**

**FSTR 24
REGIO 32
FC 25
CADREFIN 51
RELEX 482
IA 152
CODEC 901**

PROPUNERE

Sursă:	Secretar general al Comisiei Europene, sub semnătura dlui Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	30 mai 2018
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2018) 374 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind dispoziții specifice pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană (Interreg) sprijinit de Fondul european de dezvoltare regională și de instrumentele de finanțare externă

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2018) 374 final

Anexă: COM(2018) 374 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Strasbourg, 29.5.2018
COM(2018) 374 final

2018/0199 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind dispoziții specifice pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană
(Interreg) sprijinit de Fondul european de dezvoltare regională și de instrumentele de
finanțare externă**

{SEC(2018) 268 final} - {SWD(2018) 282 final} - {SWD(2018) 283 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

La 2 mai 2018, Comisia a adoptat o propunere referitoare la următorul cadru financiar multianual pentru perioada 2021-2027¹.

Simplificarea cadrului a fost identificată drept obiectiv-cheie atât în documentul de reflecție privind finanțele UE, cât și în evaluarea ex post a cadrului actual și în consultarea publică privind cadrul pentru perioada 2021-2027. Din experiență reiese că normele actuale sunt prea complexe și fragmentate, generând o povară inutilă pentru directorii de programe și pentru destinatarii finali.

În ceea ce privește obiectivul de cooperare teritorială europeană (Interreg), Comisia propune un efort important pentru simplificarea cooperării dincolo de frontierele Uniunii. Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”) face o distincție clară între cooperarea teritorială între statele membre și cooperarea economică, financiară și tehnică cu țări terțe. Cooperarea teritorială între statele membre se derulează în cadrul coeziunii economice, sociale și teritoriale (titlul XVIII din Partea a treia privind politicile și acțiunile interne ale Uniunii). Cooperarea economică, financiară și tehnică cu țările terțe se încadrează la capitolul 2, iar cooperarea pentru dezvoltare la capitolul 3 al titlului III (cooperarea cu țări terțe și ajutorul umanitar) din partea a cincea privind acțiunea externă a Uniunii, precum și la partea a patra privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări (TTPM).

Prin urmare, nu este posibil din punct de vedere juridic să se instituie un singur fond de cooperare în interiorul și în afara granițelor UE. Cu toate acestea, printr-un important efort de simplificare și de optimizare a sinergiei dintre ele, regulamentele care încadrează viitoarele instrumente de finanțare externă ale UE,

- IPA III: Instrumentul de asistență pentru preaderare² („IPA III”)
- IVDCI: Instrumentul de vecinătate, dezvoltare și cooperare³ internațională („IVDCI”) și
- PTTPM: Decizia Consiliului privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări⁴ și de stabilire a finanțării sub forma unui program („PTTPM”)

urmăresc să stabilească norme clare pentru a transfera o parte din resursele lor către programele Interreg. Acestea vor fi apoi implementate în cea mai mare parte în conformitate cu normele stabilite de Regulamentul privind dispoziții specifice pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană (Interreg) sprijinit de Fondul european de dezvoltare regională și de instrumentele de finanțare externă [„Regulamentul privind obiectivul de cooperare teritorială europeană (Interreg)”. Ele vor fi implementate de autoritățile responsabile de programul Interreg din statele membre, în sistem de gestiune partajată.

În ceea ce privește IPA III, valoarea contribuției la programele Interreg se determină în temeiul articolului 10 din Regulamentul CTE/Interreg, care se aplică utilizării respectivei

¹ COM(2018) 322 final, 2.5.2018.

² Regulamentul (UE) XXX de instituire a Instrumentului de asistență pentru preaderare (JO L xx, p. y).

³ Regulamentul (UE) XXX de instituire a Instrumentului de vecinătate, dezvoltare și cooperare internațională (JO L xx, p. y).

⁴ Decizia (UE) nr. XXX a Consiliului privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Uniunea Europeană, inclusiv relațiile dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Groenlanda și Regatul Danemarcei, pe de altă parte (JO L xx, p. y).

contribuții. După caz, IPA III poate contribui și la programele de cooperare transnațională și interregională sau la măsurile stabilite și puse în aplicare în temeiul Regulamentului CTE/Interreg [articolul 5 alineatele (4) și (5) din Regulamentul IPA III].

În ceea ce privește IVDCI, în cazul în care măsurile care urmează să fie puse în aplicare sunt globale, transregionale sau regionale, Comisia poate hotărî, în temeiul programelor orientative multianuale relevante sau al planurilor de acțiune ori măsurilor relevante, să extindă domeniul de aplicare al acțiunilor la țări și teritorii care nu fac obiectul regulamentului IVDCI. Obiectivul ar fi să se asigure că finanțarea de la Uniune a fost coerentă și eficace sau să se faciliteze cooperarea regională sau transregională. În special, Comisia poate să includă o finanțare specifică pentru a asista țările și regiunile partenere la consolidarea cooperării lor cu regiunile ultraperiferice învecinate ale UE, precum și cu țările și teritoriile de peste mări care intră sub incidența Deciziei PTTTPM. În acest scop, IVDCI poate să contribuie, după caz și pe baza principiilor reciprocității și proporționalității în ceea ce privește nivelul finanțării din partea PTTTPM și/sau a Regulamentului ETC/Interreg, la acțiunile puse în aplicare de o țară parteneră, de o regiune parteneră sau de orice altă entitate în temeiul prezentei propuneri de regulament, întreprinse de o țară, de un teritoriu sau de orice altă entitate care intră sub incidența Deciziei PTTTPM sau de o regiune ultraperiferică a UE în cadrul programelor operaționale comune ori la programele de cooperare interregională sau la măsurile stabilite și puse în aplicare în temeiul Regulamentului ETC/Interreg [articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul IVDCI și articolul 87 din Decizia PTTTPM].

Pentru a permite coerența cu alte politici ale UE din acest domeniu, normele de realizare și de implementare a Fondului european de dezvoltare regională („FEDR”) sunt reglementate, în măsura posibilului, de Regulamentul privind dispozițiile comune („RDC”). Aceasta stabilește dispoziții comune pentru toate cele șapte fonduri cu gestiune partajată la nivelul UE. Fondurile sunt, în special:

- FC: Fondul de coeziune⁵
- FEPAM: Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime⁶
- FEDR: Fondul european de dezvoltare regională⁷
- FSE+: Fondul social european plus⁸
- FAMI: Fondul pentru azil și migrație⁹
- IMFV: Instrumentul pentru managementul frontierelor și vize¹⁰
- FSI: Fondul pentru securitate internă¹¹.

Pentru a simplifica structura legislativă și pentru a asigura că dispozițiile aplicabile sunt clare, RDC stabilește normele comune și cele specifice fondurilor. Acest lucru este valabil și în cazul regulamentului care încadrează atât FEDR, cât și Fondul de coeziune, intervenind la obiectivul „Investiții pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică” și, în cazul FEDR, la obiectivul „Cooperare teritorială europeană” (Interreg).

⁵ [Trimitere]

⁶ [Trimitere]

⁷ [Trimitere]

⁸ [Trimitere]; cu excepția Programului pentru ocuparea forței de muncă și inovare socială și a Programului în domeniul sănătății ale Uniunii.

⁹ [Trimitere]; numai componentele de gestiune partajată.

¹⁰ [Trimitere]; cu excepția programului privind echipamentele de control vamal.

¹¹ [Trimitere]

Programele din cadrul obiectivului de cooperare teritorială europeană (Interreg) care implică mai multe state membre și, de asemenea, țări din afara UE, au caracteristici speciale. Regulamentul privind obiectivul de cooperare teritorială europeană (Interreg) stabilește așadar norme specifice Interreg atât cu privire la RDC, cât și la regulamentul care vizează deopotrivă FEDR și Fondul de coeziune. El stabilește, de asemenea, norme specifice pentru programele din cadrul obiectivului CTE/Interreg („programele Interreg”), la care statele membre cooperează cu țări din afara UE.

Instrumentele de finanțare externă ale UE stabilesc în mod clar normele de „transfer” pentru toate componentele Interreg. În perioada de programare 2014-2020, programele CTF-IPA erau deja gestionate de DG REGIO, iar normele de punere în aplicare, pe baza Regulamentului IPA, erau în mare parte aliniate la normele Interreg aplicabile programelor de cooperare din statele membre. Programele CTF-IEV erau gestionate de DG NEAR, iar normele de punere în aplicare, pe baza Regulamentului IEV, prezentau unele diferențe față de normele Interreg. Cooperarea în jurul regiunilor ultraperiferice era organizată în principal la nivel de proiect, pe lângă o serie de acțiuni pilot desfășurate cu implicarea autorităților programului Interreg în implementarea măsurilor de cooperare în sistem de gestiune partajată.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

Acțiunea UE este justificată prin articolul 174 din TFUE: Uniunea „își dezvoltă și desfășoară acțiunea care conduce la consolidarea coeziunii sale economice, sociale și teritoriale. Uniunea urmărește, în special, reducerea decalajelor dintre nivelurile de dezvoltare a diferitelor regiuni și a rămânerii în urmă a regiunilor defavorizate”.

Obiectivele FEDR sunt definite la articolul 176 din TFUE: „Fondul European de Dezvoltare Regională este menit să contribuie la corectarea principalelor dezechilibre regionale din Uniune, prin participarea la dezvoltarea și ajustarea structurală a regiunilor rămase în urmă și la reconversia regiunilor industriale aflate în declin”.

În plus, articolul 174 din TFUE prevede că trebuie acordată o atenție deosebită zonelor rurale, zonelor afectate de tranziția industrială, precum și regiunilor afectate de un handicap natural sau demografic grav și permanent. Acestea includ regiunile cele mai nordice cu densitate foarte scăzută a populației, precum și regiunile insulare, transfrontaliere și muntoase.

Articolul 178 din TFUE constituie temeiul juridic pentru adoptarea regulamentelor de aplicare privind FEDR, fondul politicii de coeziune care sprijină obiectivul de cooperare teritorială europeană (Interreg).

În ceea ce privește sprijinul din partea instrumentelor de finanțare externă ale UE, articolul 212 alineatul (2) din TFUE constituie temeiul juridic pentru cooperarea economică, financiară și tehnică cu țările din afara UE în general, inclusiv cu cele eligibile pentru aderare: „1. Fără a aduce atingere celorlalte dispoziții ale tratatelor, în special articolelor 208 - 211, Uniunea desfășoară acțiuni de cooperare economică, financiară și tehnică, inclusiv de asistență, în special în domeniul financiar, cu țări terțe, altele decât țările în curs de dezvoltare. Aceste acțiuni sunt în concordanță cu politica de dezvoltare a Uniunii și se desfășoară cu respectarea principiilor și a obiectivelor acțiunii sale externe. Acțiunile Uniunii și ale statelor membre se completează și se susțin reciproc. 2. Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, stabilesc măsurile necesare pentru punerea în aplicare a alineatului (1).”

Articolul 209 alineatul (1) constituie temeiul juridic al cooperării cu țările în curs de dezvoltare: „1. Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, stabilesc măsurile necesare pentru punerea în aplicare a politicii de

cooperare pentru dezvoltare, măsuri care pot consta în programe multianuale de cooperare cu țări în curs de dezvoltare sau în programe având o abordare tematică.”

Articolul 349 din TFUE prevede adoptarea de măsuri specifice prin care se va avea în vedere situația economică și socială structurală a regiunilor ultraperiferice, caracterizată de anumite trăsături specifice care conduc la o limitare severă a dezvoltării acestora.

Subsidiaritate și proporționalitate

Evaluarea impactului¹² a evidențiat diverse motive pentru care acțiunea la nivelul UE aduce un plus de valoare acțiunilor la nivel național. Printre acestea se numără:

- În multe țări, FEDR și Fondul de coeziune reprezintă cel puțin 50 % din investițiile publice; în absența lor, aceste state membre nu ar avea **capacitatea financiară de a face astfel de investiții**.
- Există un potențial semnificativ de **propagare** dincolo de frontierele naționale și regionale, de exemplu în ceea ce privește investițiile în inovare și IMM-uri. UE îi revine un rol important în concretizarea acestor propagări și în prevenirea subinvestițiilor. În plus, investițiile ar trebui să fie gândite astfel încât să asigure efecte maxime de propagare.
- În cele mai multe regiuni, inclusiv în cele mai dezvoltate, **strategiile de specializare inteligentă** (RIS3) reprezintă un cadru strategic coerent pentru investiții și generează o valoare adăugată ridicată. Ele au fost declanșate de cerința privind programarea strategică (și de condiția prealabilă corespunzătoare) pentru acordarea sprijinului din partea FEDR. În realitate, beneficiile unor astfel de strategii tind să fie mai mari în regiunile cele mai dezvoltate (în special în țările nordice, în Austria, Germania, Benelux și Franța).
- **Ea promovează prioritățile UE.** Printre acestea se numără reformele structurale ale pieței muncii, transportul, mediul, energia, învățământul și politicile și programele sociale, precum și modernizarea administrativă.
- FEDR oferă **rezultate tangibile în domenii care sunt importante pentru cetățeni** - „Bugetul UE contribuie la obținerea de rezultate în domenii care contează pentru cetățenii europeni”¹³. Sprijinirea regiunilor în eforturile de adaptare la provocările globalizării, crearea a 420 000 de locuri de muncă prin susținerea a 1,1 milioane de IMM-uri în perioada 2014-2020, combaterea sărăciei urbane - toate acestea sunt priorități ale publicului european. Este demn de menționat faptul că multe dintre aceste rezultate sunt vizibile în special în afara țărilor care beneficiază de fonduri de coeziune.

Opțiunile de politică din propunerea de regulament sunt proporționale, din motive care includ următoarele:

- programele nu sunt gestionate direct de Comisia Europeană, ci sunt implementate în parteneriat cu statele membre (în sistem de gestiune partajată).

¹² Pentru mai multe detalii, a se vedea evaluarea impactului, capitolul 3.1 privind subsidiaritatea și valoarea adăugată a FEDR și a Fondului de coeziune.

¹³ A se vedea Documentul de reflecție asupra viitorului finanțelor UE al Comisiei Europene - COM(2017) 358 final, 28.6.2017: https://ec.europa.eu/commission/publications/reflection-paper-future-eu-finances_ro.

- Normele combinate (RDC aferent plus prezentul regulament) sunt substanțial mai simple și mai consolidate decât cele din perioada precedentă.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

Evaluarea *ex post* a Interreg 2007-2013

Până la sfârșitul anului 2013, programele Interreg au finanțat aproape 7 000 de proiecte din domeniile de politică centrale ale Strategiei Europa 2020. Este vorba despre crearea și dezvoltarea de clustere economice, constituirea unor centre de excelență, centre de învățământ superior și de formare profesională, rețele de cooperare între centrele de cercetare și servicii de consultanță transfrontaliere pentru întreprinderi și întreprinderile nou înființate. Circa 1 300 de proiecte de mediu au presupus gestiunea partajată a resurselor naturale, inclusiv a bazinelor maritime și fluviale; acțiuni de cooperare pentru combaterea riscurilor naturale, pentru reacția la schimbările climatice și conservarea biodiversității, și inițiative pilot pentru dezvoltarea surselor regenerabile de energie.

Programele Interreg au contribuit la o serie de îmbunătățiri, inclusiv în ceea ce privește accesibilitatea, educația și formarea în comun și creșterea protecției împotriva riscurilor de mediu și antropice. A fost îmbunătățită internaționalizarea IMM-urilor, în special în regiunile transfrontaliere. Programele au avut și efecte mai extinse, în special prin reducerea barierelor specifice în calea cooperării (în special a celor culturale și fizice) și prin îmbunătățirea integrării sociale.

În evaluarea *ex post* s-au constatat de asemenea următoarele:

1. Programele Interreg au rămas foarte ample, fiind adesea menite, în principal, să dezvolte cooperarea și crearea de legături. Este important să se obțină un echilibru corect între cooperare (care rămâne un element central al Interreg) și potențarea învățării pentru realizarea obiectivelor politicii de coeziune.
2. Se pare că s-a acordat o atenție limitată noțiunii de regiune sau zonă funcțională la identificarea regiunilor care să beneficieze de sprijin. Acest lucru este însă esențial pentru evaluarea potențialelor beneficii ale cooperării transfrontaliere și transnaționale.
3. Majoritatea programelor au adoptat o abordare ascendentă când au hotărât ce proiecte să sprijine. Acest lucru a făcut dificilă urmărirea unei strategii coerente de promovare a dezvoltării și a integrării teritoriale și socio-economice a regiunilor vizate, deși majoritatea proiectelor individuale au adus o contribuție în acest sens.
4. Coordonarea dintre programele Interreg și cele generale a fost foarte restrânsă. Prin urmare, s-a pierdut potențialul de completare reciprocă și de consolidare a efectelor asupra dezvoltării.

Regulamentele pentru perioada de programare 2014-2020 abordează aceste aspecte deficitare. În special, cadrul pentru rezultate și performanță ar trebui să asigure o mai mare concentrare a fondurilor asupra unui număr limitat de obiective de politică, cu o logică bine articulată a intervenției în faza de început și cu măsurarea rezultatelor.

Perioada 2021-2027 va urmări consolidarea cooperării în continuare. Aceasta se poate realiza în special prin următoarele măsuri:

1. Adaptarea arhitecturii programelor Interreg pentru a ține mai bine seama de zonele funcționale. Programele transfrontaliere vor fi mai bine fasonate pentru a concentra

resursele asupra granițelor, unde interacțiunea transfrontalieră este mai intensă. Cooperarea maritimă va fi consolidată prin combinarea dimensiunii transfrontaliere și transnaționale a conlucrării între bazinele maritime, încadrată în noi programe maritime.

2. Integrarea cooperării transfrontaliere în activitățile strategice recente, subliniată în comunicarea Comisiei „Stimularea creșterii și coeziunii în regiunile frontaliere ale UE”¹⁴ („Comunicarea privind regiunile de frontieră”). Focalizarea programelor asupra unor acțiuni care prezintă un interes direct pentru persoanele fizice și juridice din zonele de frontieră.
3. Consolidarea programelor Interreg transnaționale și de cooperare maritimă, care vizează aceleași zone funcționale ca strategiile macroregionale (SMR). O mai bună aliniere între finanțare și prioritățile SMR.
4. Consolidarea cooperării interregionale pentru inovare, astfel cum se subliniază în Comunicarea Comisiei intitulată „Consolidarea capacităților de inovare în regiunile Europei: strategii pentru o creștere stabilă, durabilă și favorabilă incluziunii”¹⁵. Realizarea acestor obiective va fi mijlocită de propunerea unui nou instrument interregional cu rol de grupare a celor implicați în strategiile de specializare inteligentă (S3) în scopul accelerării inovării și al aducerii de produse și procese inovatoare pe piața europeană.
5. Regulamentele RDC și FEDR vor continua să încurajeze și să sprijine coordonarea mai solidă între programele Interreg și programele de investiții pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică. Aceasta se va realiza prin asigurarea faptului că acțiunile de coordonare sunt bine reprezentate în prioritățile finanțate în cadrul acestor programe.

Lecții învățate din IPA 2014-2020

IPA promovează activ cooperarea teritorială, de exemplu prin intermediul programelor transfrontaliere, transnaționale și de cooperare interregională, precum și al strategiilor macroregionale. Valoarea adăugată este evidentă: reconcilierea și recăpătarea încrederii în zona Balcanilor de Vest, depășirea barierelor de ordin geografic și mental și dezvoltarea unor relații de bună vecinătate - toate acestea rămân în centrul procesului de extindere, fiind încadrate exclusiv prin programele UE și nu prin intermediul altor donatori.

Evaluarea ex post a programelor CTF IEVP¹⁶ din perioada 2007-2013

Cele treisprezece programe CTF IEVP implementate în perioada 2007-2013 au acoperit nouă granițe terestre ale UE, trei bazine maritime și o frontieră maritimă. Resursele financiare alocate acestor programe s-au ridicat la 947,2 milioane, combinând fonduri de la IEVP, FEDR și IPA. Contribuția țărilor participante și/sau a beneficiarilor proiectelor a adus alocarea totală la suma de 1,2 miliarde EUR. În programe au fost implicate treizeci și două de țări,

¹⁴ Comunicare a Comisiei către Consiliu și Parlamentul European, Stimularea creșterii economice și a coeziunii în regiunile frontaliere ale UE, COM(2017) 534 final, 20.9.2017.

¹⁵ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „Consolidarea capacităților de inovare în regiunile Europei: strategii pentru o creștere stabilă, durabilă și favorabilă incluziunii” - COM(2017) 376 final, 18.7.2017.

¹⁶ Pe baza Regulamentului (CE) nr. 1638/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 octombrie 2006 de stabilire a dispozițiilor generale privind instituirea unui instrument european de vecinătate și de parteneriat (JO L 310, 9.11.2006, p.1).

nouăsprezece state membre ale UE și douăsprezece dintre cele șaisprezece țări partenere din vecinătate plus Norvegia, Rusia și Turcia.

Per total, în perioada respectivă programele au finanțat 941 de proiecte cu o sumă totală contractată de 910 milioane EUR (din aprilie 2017), din care 38 % au fost dirijate către proiecte care promovează dezvoltarea economică, 32 % către mediu, 19 % către dezvoltarea socială și 11 % pentru securitate. Majoritatea finanțării de la UE (70 %) s-a îndreptat către proiectele standard selecționate prin cererile de propuneri. Proiectele mari de infrastructură (PMI) au reprezentat 22 % din totalul finanțării de la UE contractate (aproximativ 195 de milioane EUR), iar proiectele strategice au avut o pondere mai mică (8 % din totalul finanțării UE contractate). În total, au fost 867 de proiecte standard, 51 de PMI și 23 de proiecte strategice. Participarea la cererile de propunere a fost însemnată (în total s-au depus mai mult de 7 000 de cereri pentru toate programele), confirmând atractivitatea CTF în rândul părților interesate din zonele eligibile. În total, în CTF IEVP au fost implicate 4 569 de organizații din treizeci și șase de țări diferite, dintre care 2106 din țări partenere.

Evaluarea ex post a lăudat numărul impresionant și diversitatea proiectelor de cooperare transfrontalieră, precum și baza de cooperare solidă în comparație cu perioada anterioară, la care au contribuit autorități responsabile de program bine stabilite și beneficiari mai experimentați. În același timp, evaluarea a evidențiat dovezile insuficiente ale realizărilor programelor CTF IEVP, întârzierile la implementarea programului și a proiectului, precum și formularea vagă a unor obiective ale programului și a unor priorități din cereri, elemente care au atenuat impactul total. Unele dintre aceste elemente au fost deja abordate (total sau parțial) de generația actuală a programelor 2014-2020).

Printre recomandările pentru următoarea perioadă de programare se numără o direcționare mai bună și un impact mai puternic al programelor, căutarea mai multor sinergii cu alte instrumente și politici ale UE, sporirea valorii adăugate a proiectelor mari de infrastructură, îmbunătățirea eficienței programelor, ameliorarea cadrelor de performanță și a practicilor de monitorizare și evaluare, precum și consolidarea asistenței tehnice și a sprijinului pentru programe.

Evaluarea intermediară a programelor CTF IEVP în perioada 2014-2020

În evaluarea intermediară a programelor CTF IEVP în perioada 2014-2020 s-a constatat că strategia CFP se menține adecvată în contextul cadrului de politică al UE, dând un răspuns corespunzător evoluțiilor din regiune. Într-adevăr, CTF este privit ca un mijloc important de colaborare pozitivă între cetățeni, autoritățile locale și societatea civilă de ambele părți ale graniței UE, chiar și în cazurile în care relațiile bilaterale mai ample s-ar putea dovedi problematice. Deși dezvoltarea și implementarea programului s-au mișcat mai încet decât se planificase inițial, partenerii confirmă că procesul s-a îmbunătățit față de anii anteriori și că angajamentul de a implementa programe reușite rămâne puternic.

Consultarea părților interesate

În perioada 10 ianuarie-9 martie 2018 a avut loc o consultare publică online. Consultarea publică a vizat politica de coeziune, și anume FEDR, Fondul de coeziune, FSE, incluzând și aspecte ale CTE/Interreg.

- Cu privire la cele mai importante provocări, majoritatea respondenților (94 %) au identificat „reducerea decalajelor regionale” ca fiind foarte importantă sau destul de importantă, urmată de „reducerea șomajului, locuri de muncă de

calitate și mobilitatea forței de muncă” și „promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei” (91 %).

- Provocarea reprezentată de promovarea cercetării și inovării a fost considerată ca fiind cel mai bine abordată (de 61 % dintre respondenți), urmată de cooperarea teritorială (59 %).
- 76 % dintre respondenți au considerat că fondurile aduc valoare adăugată în mare sau în destul de mare măsură; mai puțin de 2 % au afirmat că acestea nu au deloc valoare adăugată.
- Procedurile complexe au fost considerate de departe ca fiind cel mai important obstacol (86 %), urmate de procedurile de audit și control (68 %) și de lipsa de flexibilitate în reacția la situații neprevăzute (60 %).
- În privința simplificării, cea mai frecventă opțiune a fost „norme mai puține, mai clare, mai scurte” (90 %), urmată de „alinieră normelor între fondurile UE” (79 %) și „o mai mare flexibilitate” în alocarea resurselor unei zone vizate de program și în cadrul zonei în sine (76-77 %).

În cadrul răspunsurilor la întrebările deschise, respondenții au sprijinit cu fermitate următoarele aspecte:

- Politică de coeziune pentru toate regiunile (deși cu accent permanent pe regiunile mai puțin dezvoltate).
- Inovare în domeniul politicilor, inclusiv strategii de specializare inteligentă și investiții inteligente în general.
- Menținerea și dezvoltarea concentrării tematice.
- Axarea pe provocările locale (în special dezvoltarea urbană durabilă).
- Cooperare interregională, atât la nivel transfrontalier, cât și în întreaga Europă. Aceasta din urmă este esențială pentru specializarea inteligentă; inovarea în sectoarele de înaltă tehnologie depinde adesea de efectele de propagare ale schimburilor și cooperării între clustere sau centre de cunoaștere din întreaga Europă.

Aceste aspecte sunt abordate în prezenta propunere de regulament, care:

- se concentrează în continuare pe combaterea decalajelor regionale și pe provocările cu care se confruntă regiunile din întreaga Europă,
- continuă și sporește concentrarea tematică asupra creșterii inteligente prin strategii de specializare inteligentă și asupra dezvoltării durabile și cu emisii reduse de carbon,
- menține sprijinul pentru cooperarea interregională, extinzând-o la specializarea inteligentă și
- promovează dezvoltarea locală bazată pe strategii teritoriale și locale integrate și încurajează dezvoltarea urbană durabilă, precum și consolidarea capacităților în acest domeniu.

În plus, Regulamentul privind dispozițiile comune (RDC) va oferi un cadru pentru FEDR, cu scopul de a:

- simplifica procedurile complexe aferente acestui fond,

- mări flexibilitatea de reacție în fața noilor provocări și
- alinia normele între diferitele fonduri ale UE vizate.

Evaluarea impactului

Opțiunile vizează o reducere cu 7 % a bugetului prin:

- Opțiunea 1: Reducerea contribuției pentru regiunile mai dezvoltate.
- Opțiunea 2: Menținerea sprijinului în domenii-cheie (concentrare tematică) și reducerea lui cu privire la alte teme.

Opțiunea 2 este opțiunea preferată, și din următoarele motive:

- Pentru a menține accentul pe teme care oferă cea mai mare valoare adăugată pentru UE, în cazul cărora evaluările au indicat că acțiunile întreprinse au avut cel mai mare impact.
- Multe dintre cele mai mari provocări (globalizarea și transformarea economică, tranziția către o economie cu emisii scăzute de carbon, provocările de mediu, migrația și sărăcia în mediul urban) afectează din ce în ce mai numeroase regiuni din întreaga UE, inclusiv pe cele mai dezvoltate. Investițiile UE sunt necesare și reprezintă în același timp un semn de solidaritate.
- Este necesară menținerea unei mase critice, investițiile în regiunile mai dezvoltate fiind deja mici pe cap de locuitor.
- O mare majoritate a părților interesate care au participat la consultarea publică sprijină FEDR în toate regiunile. Acest scenariu asigură totodată o mai bună vizibilitate a fondurilor politicii de coeziune în toate statele membre.

Simplificare

Există dovezi privind existența unor costuri administrative substanțiale asociate FEDR, care într-un studiu recent¹⁷ au fost estimate la 3 % din costurile medii ale programului. Sarcina administrativă suportată de beneficiari (inclusiv de IMM-uri) este mai mare.

Majoritatea măsurilor de simplificare a FEDR vor fi instituite de RDC. Multe sunt dificil de cuantificat din punct de vedere financiar în avans, dar studiul a estimat că:

- O utilizare mai frecventă a opțiunilor simplificate în materie de costuri (sau a plăților bazate pe condiții) în cazul FEDR ar putea reduce substanțial costurile administrative totale – cu 20-25 % dacă aceste opțiuni sunt aplicate la toate nivelurile.
- Această abordare mai proporțională a controalelor și a auditurilor presupun o reducere semnificativă a numărului de verificări și a sarcinii reprezentate de audit pentru programele „cu risc redus”; În acest mod s-ar reduce costurile administrative totale aferente FEDR cu 2-3 %, iar costurile pentru programele afectate cu o sumă mult mai mare.

Un alt aspect important al simplificării este că prezenta propunere ar include sprijinul din partea FEDR și a instrumentelor de finanțare externă ale UE, după cum s-a arătat mai sus.

¹⁷ Spatial Foresight & t33, „New assessment of administrative costs and burden in ESI Funds, preliminary results” (O nouă evaluare a costurilor și sarcinilor administrative aferente fondurilor ESI, rezultate preliminare).

E-coeziune și schimb de date

Perioada de programare 2014-2020 necesită existența unui sistem de schimb electronic de date între beneficiari și autoritățile de management, precum și între diferitele autorități ale sistemului de gestiune și control. Prezenta propunere de regulament pornește de la acest punct și dezvoltă o serie de elemente legate de culegerea datelor. Toate datele necesare pentru monitorizarea progreselor realizate în privința implementării, inclusiv rezultatele și performanța programelor, vor fi transmise electronic o dată la 2 luni. Aceasta înseamnă că platforma de date deschise va fi actualizată aproape în timp real.

Datele privind beneficiarii și operațiunile vor fi, de asemenea, publicate în format electronic, pe un site web gestionat de autoritatea de management.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Această propunere nu are implicații bugetare. Propunerea de regulament privind FEDR și Fondul de coeziune stabilește implicațiile bugetare ale FEDR care este fondul-sursă pentru acțiunile reglementate de prezenta propunere.

5. REZUMATUL CONȚINUTULUI REGULAMENTULUI

O mare parte a modalităților de punere în practică și de implementare a FEDR este inclusă în RDC. Prezenta propunere de regulament ar trebui așadar privită în acest context. Accentul ar trebui să fie pus în principal pe chestiuni esențiale de implementare și cooperare, în special:

- definirea și acoperirea geografică a celor cinci componente;
- obiectivele specifice și domeniul de aplicare ale Interreg;
- adaptările normelor RDC privind programarea, autoritățile responsabile de program, gestiunea și controlul și gestiunea financiară; și
- integrarea instrumentelor de finanțare externă ale UE.

Capitolul I – Dispoziții generale (articolele 1-13)

Obiectul, domeniul de aplicare și componentele Interreg

Acest capitol stabilește obiectul și domeniul de aplicare al Regulamentului CTE/Interreg. El descrie în special cele cinci componente ale Interreg: cooperare transfrontalieră, cooperare transnațională și cooperare maritimă, cooperarea regiunilor ultraperiferice, cooperare interregională și noile investiții interregionale pentru inovare.

Acoperire geografică

Timp de mai mult de doi ani, Comisia a efectuat un studiu și a derulat un proces de consultare cunoscut drept „Analiza privind cooperarea transfrontalieră”. Cu această ocazie, s-a arătat că regiunile de frontieră o duc mai puțin bine, din punct de vedere economic, decât restul regiunilor dintr-un stat membru. Accesul la serviciile publice precum spitalele și universitățile este în general mai dificil în regiunile de frontieră. Comutarea între sisteme administrative și juridice diferite se menține în multe cazuri complexă și costisitoare.

Ca urmare a Analizei privind cooperarea transfrontalieră, Comisia a adoptat comunicarea privind regiunile de frontieră, în care propunea ca UE și guvernele naționale, regionale și locale să ia o serie de măsuri concrete. Printre aceste măsuri se numără „evaluarea cadrului juridic și financiar pentru cooperarea transfrontalieră”. Comunicarea propune să se exploreze

modalități în care viitoarele programe de finanțare, inclusiv Interreg, pot aduce o contribuție strategică la prevenirea și soluționarea obstacolelor de la frontiere și la dezvoltarea serviciilor publice transfrontaliere.

În consecință, componenta de cooperare transfrontalieră se va concentra asupra frontierelor terestre, iar cooperarea transfrontalieră privind frontierele maritime va fi integrată în componenta extinsă „cooperarea transnațională și cooperarea maritimă”.

Propunerile pentru perioada 2021-2027, referitoare atât la obiectivele de investiții pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică, cât și la obiectivele ETC/Interreg reflectă acest angajament în două moduri. În primul rând, ele cresc semnificativ vizibilitatea acțiunilor de cooperare din cadrul programelor. În al doilea rând, ele ajută programele transfrontaliere să se concentreze mai mult decât până acum asupra cooperării instituționale, soluționând probleme legate de frontiere și investind în servicii comune de interes public.

Resurse și ratele de cofinanțare

Aceste dispoziții se referă la resursele provenite atât din partea FEDR, cât și a instrumentelor de finanțare externă ale UE. Un mecanism de „restituire” a fondurilor restante este prevăzut în cazul în care nu se depun cereri sau nu se semnează niciun acord de finanțare pe Interreg extern. În special pentru cooperarea externă, rata cofinanțării ar trebui să fie mai mare decât pentru obiectivul „Investiții pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică”.

Capitolul II - Obiectivele specifice Interreg și concentrarea tematică (articolele 14 și 15)

Luând în considerare particularitățile Interreg, se stabilesc două obiective specifice Interreg:

- „îmbunătățirea guvernantei Interreg” și
- „îmbunătățirea siguranței și securității în Europa”.

De asemenea, propunerea de regulament stabilește procente specifice pentru concentrarea tematică.

Capitolul III - Programare (programe Interreg - dezvoltare teritorială - operațiuni și fonduri pentru proiecte mici - AT) (articolele 16-26)

Acest capitol adaptează normele RDC la programele Interreg. Se aduce un element nou, și anume „fondul pentru proiecte mici”, având rolul de a permite societății locale și civile să creeze proiecte mici cu utilizarea opțiunilor simplificate în materie de costuri.

Capitolul IV - Monitorizare - evaluare - informare și comunicare (articolele 27-35)

Acest capitol adaptează normele RDC la programele Interreg.

Pentru a asigura o monitorizare constantă a performanței, propunerea de regulament menține și îmbunătățește totodată un set comun de indicatori de realizare, adăugând, pentru prima dată, un set comun de indicatori de rezultat. Aceștia din urmă permit raportarea rezultatelor în timp real pe platforma de date deschise și efectuarea de comparații între programe și state membre. De asemenea, indicatorii vor contribui cu date la dezbaterile referitoare la performanță și la realizarea cu succes a evaluărilor.

Capitolul V - Eligibilitate (articolele 36-43)

Criteriile de eligibilitate stabilite de către fiecare stat membru ar trebui să corespundă, în măsura posibilului, unui set minim de norme UE. Însă această abordare nu funcționează în cazul programelor Interreg, unde pot apărea contradicții și conflicte între 2 și 27 de seturi

diferite de norme naționale. Iată de ce acest capitol stabilește o ierarhie clară: normele UE, normele specifice Interreg și apoi normele naționale în materie de eligibilitate. Dispozițiile detaliate din Regulamentul delegat (UE) nr. 481/2014 al Comisiei din 4 martie 2014¹⁸ sunt încorporate în prezenta propunere de regulament.

Capitolul VI - Autoritățile responsabile de programul Interreg, gestiunea și controlul (articolele 44 - 48)

Normele RDC privind autoritățile responsabile de programe, gestiunea și controlul sunt adaptate la programele Interreg. Acest lucru afectează în special funcționarea autorității unice de audit și simplifică enorm operațiunile de audit.

Capitolul VII - Gestiunea financiară, conturile și corecțiile financiare (articolele 49 și 50)

Programele Interreg ar trebui să beneficieze de prefinanțări mai mari și mai rapide decât alte programe din cadrul politicii de coeziune, pentru a permite beneficiarilor, care adesea nu dispun de suficiente resurse proprii, să-și înceapă operațiunile. În plus, procedura de recuperare ar trebui stabilită în detaliu.

Capitolul VIII - Participarea țărilor terțe și a TPPM la programele Interreg în sistem de gestiune partajată (articolele 51-59)

Punctul de plecare este că se vor aplica normele „obișnuite” CTE/Interreg. Sunt necesare anumite adaptări pentru a se lua în considerare faptul că țările din afara UE sau țările partenere sau TPPM nu intră sub incidența legislației UE. Acest lucru afectează autoritățile responsabile de programe, metodele de gestiune, eligibilitatea, proiectele mari de infrastructură, achizițiile publice, gestiunea financiară și încheierea acordurilor de finanțare.

Capitolul IX - Norme specifice privind gestiunea indirectă (articolele 60 și 61)

Acestea vizează investițiile interregionale pentru inovare și se pot referi la cooperarea dintre regiunile ultraperiferice.

Capitolul X – Dispoziții finale (articolele 62-65)

Acestea se referă la competențe, la procedura comitetului și la dispozițiile tranzitorii.

ANEXĂ

Anexa cuprinde modelul pentru programele Interreg.

¹⁸ Regulamentul delegat (UE) nr. 481/2014 al Comisiei din 4 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1299/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește norme specifice privind eligibilitatea cheltuielilor pentru programele de cooperare (JO L 138, 13.5.2014, p. 45).

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**privind dispoziții specifice pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană
(Interreg) sprijinit de Fondul european de dezvoltare regională și de instrumentele de
finanțare externă**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 178, articolul 209 alineatul (1), articolul 212 alineatul (2) și articolul 349,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁹,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²⁰,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Articolul 176 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede că Fondul european de dezvoltare regională („FEDR”) este destinat să redreseze principalele dezechilibre regionale existente în Uniune. În conformitate cu articolul respectiv și cu al doilea și al treilea paragraf de la articolul 174 din TFUE, FEDR trebuie să contribuie la reducerea decalajelor dintre nivelurile de dezvoltare a diferitelor regiuni și la reducerea regresului regiunilor defavorizate, trebuind să se acorde o atenție specială anumitor categorii de regiuni, printre care regiunile transfrontaliere sunt enumerate în mod explicit.
- (2) Regulamentul (UE) [noul RDC] al Parlamentului European și al Consiliului²¹ stabilește dispoziții comune privind FEDR și anumite alte fonduri, iar Regulamentul (UE) [noul FEDR] al Parlamentului European și al Consiliului²² stabilește dispoziții referitoare la obiectivele specifice și la sfera sprijinului de la FEDR. Se dovedește deci necesară adoptarea unor dispoziții specifice legate de obiectivul de cooperare teritorială europeană (Interreg), care să permită unuia sau mai multor state membre să coopereze la nivel transfrontalier în ceea ce privește programarea eficace, inclusiv dispozițiile privind asistența tehnică, monitorizarea, evaluarea, comunicarea, eligibilitatea, gestiunea și controlul, precum și gestiunea financiară.
- (3) În scopul susținerii dezvoltării armonioase a teritoriului Uniunii la diferite niveluri, FEDR ar trebui să sprijine cooperarea transfrontalieră, cooperarea transnațională,

¹⁹ JO C [...], [...], p. [...].

²⁰ JO C [...], [...], p. [...].

²¹ [Trimitere]

²² [Trimitere]

cooperarea maritimă, cooperarea cu regiunile ultraperiferice și cooperarea interregională în cadrul obiectivului de cooperare teritorială europeană (Interreg).

- (4) Componenta de cooperare transfrontalieră ar trebui să aibă drept obiectiv soluționarea unor probleme identificate în comun în regiunile de frontieră și valorificarea potențialului de creștere neexploatat în zonele de frontieră, după cum se subliniază în comunicarea Comisiei „Stimularea creșterii și coeziunii în regiunile frontaliere ale UE”²³ („comunicarea privind regiunile de frontieră”). În consecință, componenta transfrontalieră ar trebui să fie limitată la cooperarea la frontierele terestre, iar cooperarea transfrontalieră privind frontierele maritime ar trebui să fie integrată în componenta transnațională.
- (5) Componenta de cooperare transfrontalieră ar trebui, de asemenea, să implice cooperarea între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări sau alte teritorii din afara Uniunii. Aducerea cooperării transfrontaliere interne și externe în sfera prezentului regulament ar trebui să determine simplificarea și eficientizarea dispozițiilor aplicabile pentru autoritățile responsabile de program din statele membre și pentru autoritățile partenere și beneficiarii din afara Uniunii, comparativ cu perioada de programare 2014-2020.
- (6) Componenta de cooperare transnațională și de cooperare maritimă ar trebui să aibă drept obiectiv consolidarea cooperării prin intermediul unor acțiuni care să conducă la dezvoltarea teritorială integrată legată de prioritățile politicii de coeziune a Uniunii și ar trebui să includă și cooperarea maritimă transfrontalieră. Cooperarea transnațională ar trebui să acopere teritorii mai vaste ale Uniunii continentale, iar cooperarea maritimă ar trebui să acopere teritorii din bazinele maritime și să integreze cooperarea transfrontalieră privind frontierele maritime în perioada de programare 2014-2020. Ar trebui să se acorde un maximum de flexibilitate pentru a se continua implementarea cooperării transfrontaliere maritime anterioare într-un cadru de cooperare maritimă mai amplu, în special prin definirea teritoriului vizat, a obiectivelor specifice pentru o astfel de cooperare, a cerințele pentru parteneriatele de proiect și crearea de subprograme și de comitete de coordonare specifice.
- (7) Pe baza experienței de cooperare transfrontalieră și transnațională în perioada de programare 2014-2020 în regiunile ultraperiferice, când o combinație a ambelor componente într-un singur program pentru fiecare domeniu de cooperare nu a adus suficiente simplificări autorităților și beneficiarilor programului, ar trebui instituită o componentă specifică regiunilor ultraperiferice pentru a permite acestora să coopereze cu țările și teritoriile învecinate într-un mod cât mai simplu și eficace.
- (8) Pe baza experienței cu programele de cooperare interregională în cadrul Interreg și lipsa unei astfel de cooperări în cadrul programelor aferente obiectivului privind investițiile pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică în perioada de programare 2014-2020, componenta de cooperare interregională ar trebui să pună și mai mult accent pe creșterea eficienței politicii de coeziune. Prin urmare, această componentă ar trebui limitată la două programe, unul care să faciliteze orice tip de experiență, abordări inovatoare și consolidare a capacităților pentru programele din cadrul ambelor obiective și promovarea grupărilor europene de cooperare teritorială („GECT”) înființate sau care urmează să fie înființate în temeiul Regulamentului (CE)

²³ Comunicare a Comisiei către Consiliu și Parlamentul European, Stimularea creșterii economice și a coeziunii în regiunile frontaliere ale UE, COM(2017) 534 final, 20.9.2017.

nr. 1082/2006 al Parlamentului European și al Consiliului²⁴ și unul care să îmbunătățească analiza tendințelor de dezvoltare. Cooperarea pe bază de proiect în întreaga Uniune ar trebui să fie integrată în noua componentă a investițiilor interregionale pentru inovare și strâns legată de punerea în aplicare a Comunicării Comisiei „Consolidarea capacităților de inovare în regiunile Europei: strategii pentru o creștere stabilă, durabilă și favorabilă incluziunii”²⁵, în special pentru sprijinirea platformelor tematice de specializare inteligentă, în special în domenii cum ar fi energia, modernizarea industrială sau sectorul agroalimentar. În cele din urmă, o dezvoltare teritorială integrată, axată pe zonele urbane funcționale sau pe zonele urbane, ar trebui să fie concentrată în cadrul programelor aferente obiectivului privind investițiile pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică și într-un instrument însoțitor, „Inițiativa urbană europeană”. Cele două programe aferente componentei de cooperare interregională ar trebui să vizeze întreaga Uniune și ar trebui, de asemenea, să fie deschise participării țărilor terțe.

- (9) Ar trebui stabilite criterii obiective de definire a regiunilor și zonelor eligibile. În acest scop, identificarea regiunilor și a zonelor eligibile la nivelul Uniunii ar trebui să se bazeze pe sistemul comun de clasificare a regiunilor stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului²⁶.
- (10) Este necesar să se sprijine în continuare sau, după caz, să se stabilească o cooperare pe toate dimensiunile cu țările terțe învecinate cu Uniunea, deoarece o astfel de cooperare este un instrument important de politică de dezvoltare regională și ar trebui să fie în beneficiul regiunilor statelor membre care sunt limitrofe unor țări terțe. În acest scop, FEDR și instrumentele de finanțare externă ale Uniunii, IPA²⁷, IVDCI²⁸ și PTTM²⁹, ar trebui să sprijine programele de cooperare transfrontalieră, cooperare transnațională și cooperare maritimă, cooperare a regiunilor ultraperiferice și cooperare interregională. Sprijinul din partea FEDR și a instrumentelor de finanțare externă ale Uniunii ar trebui să se bazeze pe reciprocitate și proporționalitate. Cu toate acestea, în cazul IPA III-CTF și IVDCI-CTF, sprijinul din partea FEDR ar trebui completat cu minimum sumele echivalente din cadrul IPA III-CTF și IVDCI-CTF, sub rezerva unei sume maxime stabilite în actul legislativ în cauză, adică, până la 3 % din anvelopa financiară din cadrul IPA III și până la 4 % din anvelopa financiară a programului de vecinătate geografică în temeiul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din IVDCI.
- (11) Asistența IPA III ar trebui să se axeze pe sprijinirea beneficiarilor IPA pentru consolidarea instituțiilor democratice și a statului de drept, pentru reformarea sistemului judiciar și de administrație publică, pentru respectarea drepturilor fundamentale și promovarea egalității de gen, a toleranței, a incluziunii sociale și a

²⁴ Regulamentul (CE) nr. 1082/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind o grupare europeană de cooperare teritorială (GECT) (JO L 210, 31.7.2006, p. 19).

²⁵ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „Consolidarea capacităților de inovare în regiunile Europei: strategii pentru o creștere stabilă, durabilă și favorabilă incluziunii” - COM(2017) 376 final, 18.7.2017.

²⁶ Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind instituirea unui nomenclator comun al unităților teritoriale de statistică (NUTS) (JO L 154, 21.6.2003, p. 1).

²⁷ Regulamentul (UE) XXX de instituire a Instrumentului de asistență pentru preaderare (JO L xx, p. y).

²⁸ Regulamentul (UE) XXX de instituire a Instrumentului de vecinătate, dezvoltare și cooperare internațională (JO L xx, p. y).

²⁹ Decizia (UE) XXX a Consiliului privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Uniunea Europeană, inclusiv relațiile dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Groenlanda și Regatul Danemarcei, pe de altă parte (JO L xx, p. y).

nediscriminării. Asistența IPA ar trebui să sprijine în continuare eforturile beneficiarilor IPA de a promova cooperarea regională, macroregională și transfrontalieră, precum și dezvoltarea teritorială, inclusiv prin punerea în aplicare a strategiilor macroregionale ale Uniunii. În plus, asistența IPA ar trebui să se preocupe de securitate, de migrație și de managementul frontierelor, de asigurarea accesului la protecție internațională, de schimbul de informații relevante, de intensificarea controalelor la frontieră și de continuarea eforturilor comune pentru combaterea migrației clandestine și a introducerii ilegale de migranți.

- (12) Cât privește asistența IVDCI, Uniunea ar trebui să dezvolte relații privilegiate cu țările învecinate, în vederea stabilirii unui spațiu de prosperitate și de bună vecinătate, întemeiat pe valorile Uniunii și caracterizat prin relații strânse și pașnice, bazate pe cooperare. Prezentul regulament și IVDCI ar trebui așadar să sprijine aspectele interne și externe ale strategiilor macroregionale pertinente. Aceste inițiative sunt importante din punct de vedere strategic și furnizează cadre politice semnificative pentru aprofundarea relațiilor cu și între țările partenere, fiind bazate pe principiile răspunderii reciproce, asumării și responsabilității comune.
- (13) Este important să se continue respectarea rolului pe care SEAE și Comisia îl au la pregătirea programării strategice și a programelor Interreg sprijinite prin FEDR și NDICI, astfel cum se stabilește în Decizia 2010/427/UE a Consiliului³⁰.
- (14) Ținând cont de situația specială a regiunilor ultraperiferice ale Uniunii, este necesar să se adopte măsuri privind condițiile în care aceste regiuni pot avea acces la fondurile structurale. Prin urmare, anumite dispoziții din prezentul regulament ar trebui să fie adaptate la particularitățile regiunilor ultraperiferice, pentru a simplifica și a încuraja cooperarea cu vecinii lor, ținând seama de Comunicarea Comisiei „Un parteneriat strategic consolidat și reînnoit cu regiunile ultraperiferice ale Uniunii Europene”³¹.
- (15) Este necesar să se stabilească resursele alocate fiecăreia dintre diferitele componente ale programului Interreg, inclusiv cota care revine fiecărui stat membru din sumele globale aferente cooperării transfrontaliere, cooperării transnaționale și cooperării maritime, cooperării cu regiunile ultraperiferice și cooperării interregionale, și potențialul de care dispun statele membre în ceea ce privește flexibilitatea între aceste componente. În comparație cu perioada de programare 2014-2020, cota pentru cooperarea transfrontalieră ar trebui redusă, iar cota pentru cooperarea transnațională și cooperarea maritimă ar trebui mărită datorită integrării cooperării maritime, fiind necesară crearea unei noi componente pentru cooperarea cu regiunile ultraperiferice.
- (16) Pentru utilizarea cea mai eficientă a sprijinului din partea FEDR și a instrumentelor de finanțare externă ale Uniunii, ar trebui creat un mecanism de organizare a restituirii acestui sprijin în cazul în care programele de cooperare externă nu pot fi adoptate sau trebuie să fie suspendate, inclusiv cu țările terțe care nu beneficiază de sprijin din partea niciunui instrument de finanțare al Uniunii. Mecanismul respectiv ar trebui să urmărească funcționarea optimă a programelor și coordonarea maximă posibilă între aceste instrumente.

³⁰ Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (JO L 201, 3.8.2010, p. 30).

³¹ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții – „Un parteneriat strategic consolidat și reînnoit cu regiunile ultraperiferice ale UE”, - COM(2017) 623 final, 24.10.2017.

- (17) FEDR ar trebui să contribuie, în cadrul Interreg, la obiectivele specifice din cadrul obiectivelor politicii de coeziune. Lista obiectivelor specifice din cadrul diferitelor obiective tematice ar trebui să fie adaptată la nevoile specifice ale Interreg, prevăzându-se obiective specifice suplimentare în temeiul obiectivului strategic „o Europă mai socială prin implementarea Pilonului european al drepturilor sociale”, în scopul de a permite intervenții de tipul FSE.
- (18) În contextul circumstanțelor unice și specifice din insula Irlanda și cu scopul de a sprijini cooperarea nord-sud în temeiul Acordului din Vinerea Mare, un nou program transfrontalier „PEACE PLUS” ar trebui să continue și să dezvolte activitățile din programele anterioare dintre comitatele de graniță din Irlanda și Irlanda de Nord. Ținând seama de importanța practică a acestuia, este necesar să se asigure că, atunci când programul acționează în sprijinul păcii și reconcilierii, FEDR ar trebui să contribuie, de asemenea, la promovarea stabilității sociale, economice și regionale în regiunile în cauză, în special prin acțiuni menite să promoveze coeziunea între comunități. Având în vedere caracterul specific al programului, acesta ar trebui să fie gestionat în mod integrat, contribuția Regatului Unit urmând a fi integrată în program ca venituri alocate externe. În plus, anumite norme privind selecționarea operațiunilor din cadrul prezentului regulament nu ar trebui să se aplice acestui program în ceea ce privește operațiunile în sprijinul păcii și reconcilierii.
- (19) Prezentul regulament ar trebui să adauge două obiective specifice programului Interreg, unul pentru a susține obiectivul specific Interreg în ceea ce privește întărirea capacității instituționale, consolidarea cooperării juridice și administrative, în special în cazul în care sunt legate de punerea în aplicare a comunicării privind regiunile frontaliere, intensificarea cooperării între cetățeni și instituții și dezvoltarea și coordonarea strategiilor macroregionale și pentru bazinele maritime, și cel de-al doilea pentru a soluționa probleme specifice de cooperare externă precum siguranța, securitatea, managementul frontierei și gestionarea migrației.
- (20) Cea mai mare parte a sprijinului din partea Uniunii ar trebui să se concentreze pe un număr restrâns de obiective de politică, în vederea optimizării impactului Interreg.
- (21) Dispozițiile privind elaborarea, aprobarea și modificarea programelor Interreg, precum și privind dezvoltarea teritorială, selecționarea operațiunilor, monitorizarea și evaluarea, autoritățile responsabile de program, auditul operațiunilor, transparența și comunicarea ar trebui să fie adaptate la particularitățile programelor Interreg, față de dispozițiile prevăzute în Regulamentul (UE) [RDC nou].
- (22) Ar trebui menținute dispozițiile privind criteriile pentru operațiunile care urmează a fi considerate realmente comune și cooperative, privind parteneriatul în cadrul unei operațiuni Interreg și privind obligațiile partenerului principal, astfel cum s-au stabilit în perioada de programare 2014-2020. Partenerii Interreg ar trebui să coopereze pe toate cele patru dimensiuni (dezvoltare, implementare, personal și finanțare) și, în cazul cooperării cu regiunile ultraperiferice, pe trei din cele patru dimensiuni, deoarece ar fi mai simplu să se combine sprijinul de la FEDR și instrumentele de finanțare externă din partea Uniunii atât la nivelul programelor, cât și la cel al operațiunilor.
- (23) Este necesar să se clarifice normele care reglementează fondurile pentru proiecte mici care au fost implementate de la începutul Interreg, dar care nu au fost niciodată reglementate prin dispoziții specifice. Astfel cum s-a stabilit și în Avizul Comitetului Regiunilor „Proiectele de tip interpersonal și la scară mică în cadrul programelor de

cooperare transfrontalieră”³², astfel de fonduri pentru proiectele mici joacă un rol important în consolidarea încrederii între cetățeni și instituții, furnizează valoare adăugată europeană mare și contribuie în mod semnificativ la îndeplinirea obiectivului general al programelor de cooperare transfrontalieră prin eliminarea obstacolelor frontaliere și prin integrarea zonelor de frontieră și a localnicilor. Pentru a simplifica gestiunea finanțării micilor proiecte de către destinatarii finali, care de multe ori nu știu să solicite fonduri de la Uniune, utilizarea opțiunilor simplificate în materie de costuri și a sumelor forfetare ar trebui să devină obligatorie sub un anumit prag.

- (24) Din cauza implicării mai multor state membre și a costurilor administrative mai mari care rezultă din aceasta, în special în ceea ce privește controalele și traducerea, plafonul pentru cheltuielile cu asistența tehnică ar trebui să fie mai ridicat decât în cadrul obiectivului privind investițiile pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică. Pentru a compensa aceste costuri administrative mai ridicate, statele membre ar trebui încurajate să reducă sarcinile administrative legate de implementarea proiectelor comune ori de câte ori este posibil. În plus, programele Interreg cu sprijin limitat de la Uniune sau programele de cooperare transfrontalieră externă ar trebui să beneficieze de o anumită sumă minimă destinată asistenței tehnice, pentru a avea o finanțare suficientă care să asigure eficacitatea activităților de asistență tehnică.
- (25) În temeiul punctelor 22 și 23 din Acordul interinstituțional pentru o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016, este necesar să se evalueze fondurile pe baza informațiilor colectate prin intermediul cerințelor de monitorizare specifice, evitându-se totodată suprareglementarea și poverile administrative, mai ales asupra statelor membre. După caz, aceste cerințe pot include indicatori cuantificabili, ca bază a evaluării efectelor fondurilor pe teren.
- (26) Pe baza experienței din perioada de programare 2014-2020, ar trebui perpetuat sistemul care introduce o ierarhie clară a normelor privind eligibilitatea cheltuielilor, cu menținerea principiului normelor privind eligibilitatea cheltuielilor care trebuie stabilite la nivelul Uniunii sau la nivelul programului Interreg în ansamblu, pentru a evita posibilele contradicții sau neconcordanțe între regulamente diferite și între regulamente și normele naționale. Normele suplimentare adoptate de un stat membru, care ar urma să se aplice numai beneficiarilor din respectivul stat membru, ar trebui să fie limitate la strictul necesar. În special, în prezentul regulament ar trebui integrate dispozițiile din Regulamentul delegat (UE) nr. 481/2014 al Comisiei³³, adoptate pentru perioada de programare 2014-2020.
- (27) Statele membre ar trebui să fie încurajate să atribuie funcțiile autorității de management unei GECT sau să alcătuiască o grupare, întocmai altor organisme juridice transfrontaliere, responsabilă de gestionarea unui subprogram, a unei investiții teritoriale integrate sau unuia sau mai multor fonduri pentru proiecte mici, ori să acționeze în calitate de partener unic.
- (28) Pentru a continua lanțul de plată stabilit pentru perioada de programare 2014-2020, și anume dinspre Comisie către partenerul principal prin intermediul autorității de certificare, respectivul lanț de plată ar trebui continuat la funcția de contabilitate.

³² Avizul Comitetului European al Regiunilor „Proiectele de tip interpersonal și la scară mică în cadrul programelor de cooperare transfrontalieră”, 12 iulie 2017 (JO C 342, 12.10.2017, p. 38).

³³ Regulamentul delegat (UE) nr. 481/2014 al Comisiei din 4 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1299/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește norme specifice privind eligibilitatea cheltuielilor pentru programele de cooperare (JO L 138, 13.5.2014, p. 45).

Sprijinul din partea Uniunii ar urma să fie acordat partenerului principal, cu excepția cazului în care acest lucru ar duce la o dublare a taxelor pentru conversia în euro și reconversia în altă monedă sau viceversa, între partenerul principal și ceilalți parteneri.

- (29) În temeiul articolului [63 alineatul (9)] din Regulamentul (UE, Euratom) [FR-Omnibus], normele specifice sectoriale țin seama de nevoile programelor de cooperare teritorială europeană (Interreg), în special în ceea ce privește funcția de audit. Dispozițiile privind opinia de audit anuală, raportul anual de control și auditurile operațiunilor ar trebui deci simplificate și adaptate la aceste programe în care se implică mai mult de un stat membru.
- (30) Ar trebui stabilit un lanț clar al răspunderii financiare pentru recuperarea sumelor corespunzătoare neregulilor, plecând de la partenerii unici sau de alt fel, trecând prin partenerul principal și autoritatea de management și ajungând la Comisie. Ar trebui să se prevadă dispoziții cu privire la răspunderea statelor membre, a țărilor terțe, a țărilor partenere sau a țărilor și teritoriilor de peste mări (TTPM) în cazurile în care nu se pot recupera sumele respective de la partenerul unic, de alt fel sau principal, ceea ce înseamnă că statul membru restituie autorității de management sumele nerecuperate. În consecință, în cadrul programelor Interreg nu poate fi vorba despre sume nerecuperabile la nivelul beneficiarilor. Este totuși necesar să se clarifice normele aplicabile atunci când un stat membru, o țară terță, o țară parteneră sau o TTPM nu restituie autorității de management sumele nerecuperate. Ar trebui clarificate și obligațiile partenerului principal în ceea ce privește recuperarea. În special, autoritatea de management nu ar trebui să fie autorizată să oblige partenerul principal să inițieze o procedură judiciară într-o altă țară.
- (31) Pentru a aplica un set de norme aproape comun atât în statele membre participante, cât și în țările terțe, în țările partenere sau în TTPM, prezentul regulament ar trebui să se aplice și participării țărilor terțe, a țărilor partenere sau a TTPM, cu excepția cazului în care sunt stabilite norme specifice într-un anumit capitol din prezentul regulament. Autoritățile responsabile de programul Interreg pot fi reflectate de autoritățile echivalente din țările terțe, din țările partenere sau din TTPM. Punctul de plecare al eligibilității cheltuielilor ar trebui să fie legat de semnarea acordului de finanțare de către țara terță, țara parteneră sau TTPM relevante. Achizițiile publice pentru beneficiarii din țara terță, țara parteneră sau TTPM ar trebui să se conformeze normelor privind achizițiile externe în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) [FR-Omnibus nou] al Parlamentului European și al Consiliului³⁴. Ar trebui stabilite procedurile pentru încheierea acordurilor de finanțare cu fiecare dintre țările terțe, țările partenere sau TTPM, precum și a acordurilor încheiate între autoritatea de management și fiecare țară terță, țară parteneră sau TTPM în ceea ce privește asistența printr-un instrument de finanțare externă al Uniunii sau în cazul transferului unei contribuții suplimentare dinspre o țară terță, țară parteneră sau TTPM către programul Interreg, alta decât cofinanțarea națională.
- (32) Deși programele Interreg cu participarea unor țări terțe, țări partenere sau TTPM ar trebui implementate în cadrul gestionării partajate, cooperarea cu regiunile ultraperiferice nu poate fi implementată în cadrul gestiunii indirecte. Ar trebui stabilite norme specifice referitoare la modul de implementare a acestor programe, în ansamblu sau parțial în cadrul gestionării indirecte.

³⁴ [Trimitere]

- (33) Pe baza experienței din perioada de programare 2014-2020 cu proiecte mari de infrastructură din cadrul programelor de cooperare transfrontalieră aferente Instrumentului european de vecinătate, procedurile ar trebui să fie simplificate. Totuși, Comisia ar trebui să păstreze anumite drepturi în ceea ce privește selecționarea acestor proiecte.
- (34) Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a adopta și pentru a modifica lista programelor Interreg, lista sumei globale a sprijinului de la Uniune pentru fiecare program Interreg, precum și pentru a adopta deciziile care aprobă programele Interreg și modificările aduse acestora. Aceste competențe de executare ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie³⁵. Deși aceste acte au un caracter general, ar trebui să fie utilizată procedura de consultare, având în vedere faptul că ele doar implementează dispozițiile din punct de vedere tehnic.
- (35) Pentru a asigura condiții uniforme pentru adoptarea sau modificarea programelor Interreg, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare. Cu toate acestea, programele de cooperare transfrontalieră externă ar trebui să respecte, după caz, procedurile comitetului instituit în temeiul Regulamentului (UE) [IPA III] și [IVDCI] în ceea ce privește prima decizie de aprobare a programelor respective.
- (36) În vederea completării sau modificării anumitor elemente neesențiale ale prezentului regulament, ar trebui să se delege Comisiei, pentru modificarea anexei modelului pentru programele Interreg, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE. Este deosebit de important ca, în cadrul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca aceste consultări să aibă loc în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare. În particular, pentru a se asigura o participare egală la elaborarea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții statelor membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu elaborarea actelor delegate.
- (37) Întrucât obiectivul prezentului regulament - facilitarea cooperării între statele membre și între statele membre și țări terțe, țări partenere sau TTPM - nu poate fi îndeplinit în mod satisfăcător de statele membre, ci mai degrabă la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității stabilit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la același articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului menționat,

³⁵ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

SECȚIUNEA I OBIECTUL, DOMENIUL DE APLICARE ȘI COMPONENTELE INTERREG

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

1. Prezentul regulament stabilește norme pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană (Interreg), urmărind să faciliteze cooperarea între statele membre în interiorul Uniunii, precum și între statele membre și țările terțe învecinate, țările partenere, alte teritorii sau țări și teritorii de peste mări („TTPM”).
2. Prezentul regulament stabilește, de asemenea, dispozițiile necesare pentru a asigura eficacitatea programării, inclusiv în ceea ce privește asistența tehnică, monitorizarea, evaluarea, comunicarea, eligibilitatea, gestiunea și controlul, precum și gestiunea financiară a programelor din cadrul obiectivului de cooperare teritorială europeană („programele Interreg”) sprijinite de Fondul european de dezvoltare regională („FEDR”).
3. În ceea ce privește sprijinul acordat din „Instrumentul de asistență pentru preaderare” („IPA III”), din „Instrumentul de vecinătate, dezvoltare și cooperare internațională („IVDCI”) și finanțarea, pentru toate TTPM, aferentă perioadei 2021-2027, instituită ca program prin Decizia (UE) XXX a Consiliului („PTTPM”) către programele Interreg (reunirea celor trei instrumente: „instrumentele de finanțare externă ale Uniunii”), prezentul regulament definește obiective specifice suplimentare, precum și integrarea acestor fonduri în programele Interreg, criteriile pentru eligibilitatea țărilor terțe, a țărilor partenere și a TTPM și regiunilor lor, precum și anumite norme specifice de punere în aplicare.
4. În ceea ce privește sprijinul din partea FEDR și a instrumentelor de finanțare externă ale Uniunii (denumite în ansamblu „Interreg”) la fondurile programelor Interreg, prezentul regulament definește obiectivele specifice Interreg, precum și organizarea, criteriile pentru ca statele membre, țările terțe, țările partenere și TTPM și regiunile acestora să fie eligibile, resursele financiare și criteriile de alocare a acestora.
5. Regulamentul (UE) [RDC nou] și Regulamentul (UE) [FEDR nou] se aplică programelor Interreg, cu excepția cazului în care se specifică altfel în mod expres în aceste regulamente și în prezentul regulament sau în cazul în care dispozițiile Regulamentul (UE) [RDC nou] nu se pot aplica decât obiectivului Investiții pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică.

Articolul 2

Definiții

1. În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile de la articolul [2] din Regulamentul (UE) [RDC nou]. Se aplică, de asemenea, următoarele definiții:

- (1) „beneficiar IPA” înseamnă o țară sau un teritoriu enumerat în anexa I la Regulamentul (UE) [IPA III];
 - (2) „țară terță” înseamnă o țară care nu este stat membru al Uniunii și care nu beneficiază de contribuții din fondurile Interreg;
 - (3) „țară parteneră” înseamnă un beneficiar IPA sau o țară sau un teritoriu încadrat în „Zona geografică de vecinătate” care figurează în anexa I la Regulamentul (UE) [IVDCI] și Federația Rusă și care primesc sprijin din instrumentele de finanțare externă ale Uniunii;
 - (4) „organism juridic transfrontalier” înseamnă o entitate juridică înființată în temeiul legislației uneia dintre țările participante la un program Interreg, cu condiția să fie instituită de autoritățile teritoriale sau de alte organisme din cel puțin două țări participante.
2. În sensul prezentului regulament, atunci când în Regulamentul (UE) [RDC nou] există dispoziții care se referă la un „stat membru”, această expresie se interpretează ca însemnând „statul membru care găzduiește autoritatea de management”, iar atunci când există dispoziții care se referă la „fiecare stat membru” sau „state membre”, aceste expresii se interpretează ca însemnând „statele membre și, după caz, țările terțe și țările partenere și TTPM participante la un anumit program Interreg”.
- În sensul prezentului regulament, atunci când în Regulamentul (UE) [RDC nou] există dispoziții care se referă la „fonduri” astfel cum figurează la [articolul 1 alineatul (1) litera (a)] din regulamentul respectiv sau se referă la „FEDR”, această expresie se interpretează ca incluzând, de asemenea, instrumentul de finanțare externă respectiv al Uniunii.

Articolul 3

Componentele obiectivului de cooperare teritorială europeană (Interreg)

În cadrul obiectivului de cooperare teritorială europeană (Interreg), FEDR și, după caz, instrumentele de finanțare externă ale Uniunii sprijină următoarele componente:

- (1) cooperarea transfrontalieră între regiunile limitrofe pentru a promova dezvoltarea regională integrată (componenta 1)
 - (a) cooperarea transfrontalieră internă dintre regiunile limitrofe frontaliere terestre a două sau mai multe state membre sau dintre regiunile limitrofe frontaliere terestre ale cel puțin unui stat membru și una sau mai multe țări terțe enumerate la articolul 4 alineatul (3); sau
 - (b) cooperarea transfrontalieră externă între regiunile limitrofe frontaliere terestre ale cel puțin unui stat membru și ale unuia sau mai multor:
 - (i) beneficiari IPA; sau
 - (ii) țări partenere sprijinite de IVDCI; sau
 - (iii) Federația Rusă, în scopul de a permite participarea sa la cooperarea transfrontalieră, sprijinită de asemenea de IVDCI;
- (2) cooperarea transnațională și cooperarea maritimă pe teritorii transnaționale vaste sau în jurul bazinelor maritime naționale, cu implicarea partenerilor regionali și locali ai programelor din statele membre, din țările terțe și din țările partenere, precum și din Groenlanda, în vederea atingerii unui grad mai înalt de integrare teritorială („componenta 2”; când se face trimitere doar la cooperarea transnațională:

- „componenta 2A”; când se face trimitere doar la cooperarea maritimă: „componenta 2B”);
- (3) cooperarea între regiunile ultraperiferice și între acestea și țări terțe învecinate, țări partenere sau TTPM, pentru a le facilita integrarea regională în vecinătate („componenta 3”);
- (4) cooperarea interregională pentru a spori eficacitatea politicii de coeziune („componenta 4”) prin promovarea:
- (a) schimbului de experiență, a abordărilor inovatoare și a consolidării capacităților în ceea ce privește:
- (i) implementarea programelor Interreg;
- (ii) implementarea programelor din cadrul obiectivului privind investițiile pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică, în special în ceea ce privește acțiunile interregionale și transnaționale cu beneficiari aflați în cel puțin un alt stat membru;
- (iii) înființarea, funcționarea și utilizarea grupărilor europene de cooperare teritorială (GECT);
- (b) analiza tendințelor de dezvoltare în ceea ce privește obiectivele coeziunii teritoriale;
- (5) investițiile interregionale pentru inovare prin comercializarea și extinderea proiectelor interregionale de inovare cu potențial de încurajarea a dezvoltării lanțurilor valorice europene („componenta 5”).

SECȚIUNEA II ACOPERIRE GEOGRAFICĂ

Articolul 4

Acoperirea geografică pentru cooperarea transfrontalieră

1. Pentru cooperarea transfrontalieră, regiunile care urmează să fie sprijinite de FEDR sunt regiunile de nivel NUTS 3 ale Uniunii de-a lungul tuturor frontierelor terestre interne și externe cu țări terțe sau cu țări partenere.
2. Regiunile situate pe frontiere maritime, care sunt legate printr-o legătură fixă deasupra mării, vor fi de asemenea sprijinite în cadrul cooperării transfrontaliere.
3. Programele Interreg referitoare la cooperarea transfrontalieră internă pot viza regiuni din Norvegia, Elveția și Regatul Unit, echivalente regiunilor de nivelul NUTS 3, precum și Liechtenstein, Andorra și Monaco.
4. Pentru cooperarea transfrontalieră externă, regiunile care urmează să fie sprijinite prin IPA III sau IVDCI sunt regiunile de nivelul NUTS 3 din țările partenere respective sau, în absența clasificării NUTS, zone echivalente situate de-a lungul tuturor frontierelor terestre dintre statele membre și țările partenere eligibile în temeiul IPA III sau IVDCI.

Articolul 5

Acoperirea geografică pentru cooperarea transnațională și pentru cooperarea maritimă

1. Pentru cooperarea transnațională și cooperarea maritimă, regiunile care urmează să fie sprijinite de FEDR sunt regiunile de nivelul NUTS 2 ale Uniunii, care includ zonele funcționale adiacente, ținând seama, după caz, de strategiile macroregionale sau de strategiile pentru bazinele maritime.
2. Programele Interreg referitoare la cooperarea transnațională și cooperarea maritimă pot viza:
 - (a) regiuni din Islanda, Norvegia, Elveția, Regatul Unit, precum și Liechtenstein, Andorra, Monaco și San Marino;
 - (b) Groenlanda;
 - (c) Insulele Feroe;
 - (d) regiunile țărilor partenere din cadrul IPA III sau IVDCI;indiferent dacă sunt sau nu finanțate de la bugetul UE.
3. Regiunile, țările terțe sau țările partenere enumerate la alineatul 2 sunt regiuni de nivelul NUTS 2 sau, în absența clasificării NUTS, zone echivalente.

Articolul 6

Acoperirea geografică pentru cooperarea regiunilor ultraperiferice

1. Pentru cooperarea regiunilor ultraperiferice, toate regiunile menționate la articolul 349 primul paragraf din TFUE trebuie susținute prin FEDR.
2. Programele Interreg ale regiunilor ultraperiferice pot viza țările partenere vecine susținute de IVDCI sau TTPM sprijinite de programul TTPM, ori ambele.

Articolul 7

Acoperirea geografică pentru cooperarea interregională și investițiile interregionale pentru inovare

1. Pentru orice program Interreg din componenta 4 sau pentru investițiile interregionale pentru inovare din componenta 5, întregul teritoriu al Uniunii trebuie susținut prin FEDR.
2. Programele Interreg din componenta 4 pot acoperi, total sau parțial, țările terțe, țările partenere, alte teritorii sau TTPM menționate la articolele 4, 5 și 6, indiferent dacă sunt sau nu sprijinite prin instrumentele de finanțare externă ale Uniunii.

Articolul 8

Lista zonelor din programul Interreg care urmează să beneficieze de sprijin

1. În sensul articolelor 4, 5 și 6, Comisia adoptă un act de punere în aplicare care stabilește lista zonelor din programul Interreg care urmează să beneficieze de sprijin, defalcate pe componente și pe programele Interreg. Acest act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 63 alineatul (2).

Programele Interreg transfrontaliere externe se clasifică drept „Programe CTF Interreg IPA III” sau drept „Programe CTF Interreg de vecinătate”.

2. Actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1) conține, de asemenea, o listă a regiunilor de nivel NUTS 3 ale Uniunii luate în considerare pentru alocarea FEDR la cooperarea transfrontalieră la toate frontierele interne și la frontierele externe reglementate de instrumentele de finanțare externă ale Uniunii, precum și o listă care precizează regiunile de nivel NUTS 3 luate în considerare la alocarea cotelor în cadrul componentei 2B menționate la articolul 9 alineatul (3) litera (a).
3. Regiunile țărilor sau teritoriilor terțe partenere din afara Uniunii care nu beneficiază de sprijin din partea FEDR sau a unui instrument de finanțare externă al Uniunii sunt, de asemenea, menționate în lista la care se face trimitere la alineatul (1).

SECȚIUNEA III RESURSE ȘI RATELE DE COFINANȚARE

Articolul 9

Resursele FEDR pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană (Interreg)

1. Resursele FEDR pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană (Interreg) se ridică la 8 430 000 000 EUR din resursele totale disponibile pentru angajamentul bugetar din FEDR, FSE+ și Fondul de coeziune pentru perioada de programare 2021-2027, fiind stabilite la [articolul 102 alineatul (1)] din Regulamentul (UE) [RDC nou].
2. Resursele menționate la alineatul (1) se alocă după cum urmează:
 - (a) 52,7 % (respectiv, un total de 4 440 000 000 EUR) pentru cooperarea transfrontalieră (componenta 1);
 - (b) 31,4 % (respectiv, un total de 2 649 900 000 EUR) pentru cooperarea transnațională și cooperarea maritimă (componenta 2);
 - (c) 3,2 % (respectiv, un total de 270 100 000 EUR) pentru cooperarea regiunilor ultraperiferice (componenta 3);
 - (d) 1,2 % (respectiv, un total de 100 000 000 EUR) pentru cooperarea interregională (componenta 4);
 - (e) 11,5 % (respectiv, un total de 970 000 000 EUR) pentru investițiile pentru inovare (componenta 5);
3. Comisia comunică fiecărui stat membru cota care îi revine din sumele globale aferente componentelor 1, 2 și 3, defalcate pe ani.

Pentru defalcarea pe stat membru, se utilizează drept criteriu dimensiunea populației în următoarele regiuni:

 - (a) Regiunile de nivel NUTS 3 pentru componenta 1 și regiunile de nivel NUTS 3 pentru componenta 2B, care figurează în actul de punere în aplicare la articolul 8 alineatul (2);
 - (b) Regiunile de nivel NUTS 2 pentru componentele 2A și 3.
4. Fiecare stat membru poate transfera până la 15 % din alocarea sa financiară pentru fiecare dintre componentele 1, 2 și 3, de la una dintre aceste componente către cealaltă sau celelalte componente.
5. Pe baza sumelor comunicate în temeiul alineatului (3), fiecare stat membru informează Comisia dacă și în ce mod a utilizat opțiunea de transfer prevăzută la

alineatul (4) și cum și-a repartizat cota între programele Interreg la care participă statul membru respectiv.

Articolul 10

Dispozițiile trans-fonduri

1. Comisia adoptă un act de punere în aplicare care stabilește documentul de strategie multianuală în ceea ce privește programele Interreg transfrontaliere externe sprijinite de FEDR și IVDCI sau IPA III. Acest act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 63 alineatul (2).

În ceea ce privește programele Interreg finanțate de la FEDR și IVDCI, acest act de punere în aplicare stabilește elementele menționate la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul (UE) [IVDCI].

2. Contribuția de la FEDR la programele Interreg transfrontaliere externe care urmează să fie sprijinite și din anvelopa financiară din cadrul IPA III alocată cooperării transfrontaliere („CTF IPA III”) sau din anvelopa financiară din cadrul IVDCI alocată cooperării transfrontaliere pentru zona geografică de vecinătate („CTF IVDCI”) se stabilește de Comisie și de statele membre implicate. Contribuția FEDR stabilită pentru fiecare stat membru nu se realocă ulterior între statele membre implicate.
3. Sprijinul de la FEDR se acordă programelor Interreg transfrontaliere externe individuale, cu condiția ca sumele echivalente să fie furnizate prin CTF IPA III și CTF IVDCI în temeiul documentului de programare strategică relevant. Această echivalență face obiectul unei sume maxime stabilite în actul legislativ IPA III sau IVDCI.

Cu toate acestea, atunci când examinarea documentului de programare strategică relevant în cadrul IPA III sau IVDCI are ca rezultat reducerea sumei corespunzătoare pentru anii rămași, fiecare stat membru implicat trebuie să aleagă între următoarele opțiuni:

- (a) solicită mecanismul în temeiul articolului 12 alineatul (3);
 - (b) continuă programul Interreg cu soldul sprijinului din partea FEDR și CTF IPA III sau CTF IVDCI; sau
 - (c) combină opțiunile (a) și (b).
4. Creditele anuale care corespund sprijinului din partea FEDR, CTF IPA III sau CTF IVDCI către programele Interreg transfrontaliere externe se înscriu la liniile bugetare corespunzătoare exercițiului bugetar 2021.
 5. În cazul în care Comisia a inclus o alocare financiară specifică pentru a asista țările sau regiunile partenere în temeiul Regulamentului (UE) [IVDCI] și TTPM în temeiul Deciziei Consiliului [Decizia TTPM] la consolidarea cooperării cu regiunile ultraperiferice învecinate ale Uniunii în conformitate cu [articolul 33 alineatul (2)] din Regulamentul (UE) [IVDCI] sau cu [articolul 87] din [Decizia program TTPM], FEDR poate contribui, de asemenea, în conformitate cu prezentul regulament, dacă este cazul și pe baza reciprocității și proporționalității în ceea ce privește nivelul finanțării din partea IVDCI sau a programului TTPM sau a ambelor, la acțiunile implementate de o țară parteneră sau regiune parteneră sau orice altă entitate în temeiul Regulamentului (UE) [IVDCI], de către o țară, teritoriu sau orice altă entitate în temeiul [Deciziei TTPM] sau de o regiune ultraperiferică a Uniunii, în special, în

cadrul unuia sau mai multor programe Interreg din componentele comune 2, 3 sau 4 sau în cadrul măsurilor de cooperare menționate la articolul 60 și implementate în temeiul prezentului regulament.

Articolul 11

Lista resurselor programului Interreg

1. Pe baza informațiilor furnizate de statele membre în temeiul articolului 9 alineatul (5), Comisia adoptă un act de punere în aplicare care stabilește o listă a tuturor programelor Interreg, indicând pentru fiecare program suma globală a sprijinului total din partea FEDR și, acolo unde este cazul, valoarea totală a sprijinului din instrumentele de finanțare externă ale Uniunii. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de consultare prevăzută la articolul 63 alineatul (2).
2. Actul de punere în aplicare respectiv include, de asemenea, o listă a sumelor transferate în temeiul articolului 9 alineatul (5), defalcate pe stat membru și pe instrument de finanțare externă al Uniunii.

Articolul 12

Restituirea resurselor și suspendarea

1. În 2022 și 2023, contribuția anuală din partea FEDR la programele Interreg transfrontaliere externe, pentru care nu a fost transmis Comisiei niciun program până la data de 31 martie din anii respectivi, și care nu a fost realocată altui program transmis în cadrul aceleiași categorii de programe Interreg transfrontaliere externe, se alocă programelor Interreg transfrontaliere interne la care participă statul membru sau statele membre implicate.
2. Dacă până la 31 martie 2024 există încă programe Interreg transfrontaliere externe care nu au fost transmise Comisiei, întreaga contribuție din partea FEDR menționată la articolul 9 alineatul (5) la programele respective pentru anii rămași până în 2027, care nu a fost realocată altui program Interreg transfrontalier extern sprijinit și prin CTF IPA III sau CTF IVDCI, se alocă programelor Interreg transfrontaliere interne la care participă statul membru sau statele membre implicate.
3. Orice program Interreg transfrontalier extern deja aprobat de Comisie se suspendă sau beneficiază de o alocare redusă, în conformitate cu normele și procedurile aplicabile, în special în cazul în care:
 - (a) niciuna dintre țările partenere vizate de programul Interreg respectiv nu a semnat acordul de finanțare relevant până la termenele stabilite în conformitate cu articolul 57;
 - (b) programul Interreg nu poate fi implementat așa cum s-a prevăzut din cauza problemelor survenite în relațiile dintre țările participante.

În astfel de situații, contribuția din partea FEDR menționată la alineatul (1) care corespunde tranșelor anuale neangajate încă sau tranșelor anuale angajate și dezangajate total sau parțial în cursul aceluiași exercițiu financiar, care nu au fost realocate unui alt program Interreg transfrontalier extern sprijinit și prin CTF IPA III sau CTF IVDCI, se alocă programelor Interreg transfrontaliere interne la care participă statul membru sau statele membre implicate.

4. În ceea ce privește un program Interreg din componenta 2 deja aprobat de Comisie, participarea unei țări partenere sau a Groenlandei se suspendă dacă se îndeplinește una dintre situațiile prevăzute la alineatul (3) primul paragraf literele (a) și (b).

Statele membre participante și, atunci când este cazul, țările partenere participante rămase, solicită una din următoarele soluționări:

- (a) suspendarea completă a programului Interreg, în special atunci când principalele probleme de dezvoltare comună nu pot fi realizate fără participarea țării partenere respective sau a Groenlandei;
- (b) reducerea alocării către programul Interreg, în conformitate cu normele și procedurile aplicabile;
- (c) continuarea programului Interreg fără participarea țării partenere respective sau a Groenlandei.

În cazul în care suma alocată programului Interreg este redusă în temeiul prezentului alineat al doilea paragraf litera (b), contribuția din partea FEDR care corespunde tranșelor anuale neangajate încă se alocă unui alt program Interreg din componenta 2 la care participă unul sau mai multe dintre statele membre implicate sau, în cazul în care un stat membru participă numai la un singur program Interreg din componentă 2, unuia sau mai multor programe Interreg transfrontaliere interne la care participă statul membru respectiv.

5. Contribuția din partea IPA III, IVDCI sau PTTTPM, redusă în temeiul prezentului articol, se utilizează în conformitate cu Regulamentul (UE) [IPA III], cu Regulamentul (UE) [IVDCI] sau, respectiv, cu Decizia (UE) [TTTPM] a Consiliului.
6. În cazul în care o țară terță sau țară parteneră care contribuie la un program Interreg cu resurse naționale care nu constituie cofinanțare națională de sprijin din partea FEDR sau a unui instrument de finanțare externă al Uniunii reduce contribuția respectivă pe parcursul implementării programului Interreg, fie la nivel global, fie în ceea ce privește operațiuni comune deja selecționate care au primit documentul prevăzut la articolul 22 alineatul (6), statul membru sau statele membre participante solicită una dintre opțiunile prevăzute la alineatul (4) al doilea paragraf.

Articolul 13

Rate de cofinanțare

Rata de cofinanțare la nivelul fiecărui program Interreg nu trebuie să depășească 70 %, cu excepția cazului în care, în ceea ce privește programele Interreg transfrontaliere externe sau din componenta 3, în Regulamentul (UE) [IPA III], în Regulamentul [IVDCI] sau în Decizia (UE) [PTTPM] a Consiliului sau în orice act adoptat în temeiul acestora se stabilește un procent mai mare.

CAPITOLUL II

Obiectivele specifice Interreg și concentrarea tematică

Articolul 14

Obiectivele specifice Interreg

1. FEDR, în domeniul său de aplicare, astfel cum se prevede la articolul [4] din Regulamentul (UE) [FEDR nou] și, după caz, instrumentele de finanțare externă ale

Uniunii contribuie la obiectivele de politică stabilite la [articolul 4 alineatul (1)] din Regulamentul (UE) [RDC nou] prin intermediul unor noi acțiuni comune în cadrul programelor Interreg.

2. În cazul programului PEACE PLUS, atunci când acționează în sprijinul păcii și reconcilierii, FEDR, ca obiectiv specifice în cadrul obiectivului de politică numărul 4, contribuie, de asemenea, la promovarea stabilității sociale, economice și regionale în regiunile în cauză, în special prin acțiuni menite să promoveze coeziunea între comunități. O prioritate separată sprijină obiectivul specific respectiv.
3. Pe lângă obiectivele specifice pentru FEDR, astfel cum se prevede la articolul 2 din Regulamentul (UE) [FEDR nou], FEDR și, după caz, instrumentele de finanțare externă ale Uniunii pot contribui, de asemenea, la obiectivele specifice aferente OP 4, astfel:
 - (a) consolidarea eficacității piețelor forței de muncă și îmbunătățirea accesului la locuri de muncă de calitate peste frontiere;
 - (b) îmbunătățirea accesului la educație, formare și învățare pe tot parcursul vieții și creșterea calității acestora la nivel transfrontalier, cu scopul de a spori nivelul de instruire și nivelul de competențe aferent, pentru a fi recunoscute la nivel transfrontalier;
 - (c) facilitarea accesului egal și în timp util la servicii de sănătate de calitate, sustenabile și cu prețuri accesibile la nivel transfrontalier;
 - (d) îmbunătățirea accesibilității, eficacității și rezilienței sistemelor de sănătate și a serviciilor de asistență pe termen lung la nivel transfrontalier;
 - (e) promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei, inclusiv prin îmbunătățirea egalității de șanse și combaterea discriminării la nivel transfrontalier.
4. În cadrul componentelor 1, 2 și 3, FEDR și, după caz, instrumentele de finanțare externă ale Uniunii pot, de asemenea, să sprijine obiectivul specific Interreg „o mai bună guvernare Interreg”, în special prin următoarele acțiuni:
 - (a) în cadrul programelor Interreg din componentele 1 și 2B:
 - (i) consolidarea capacității instituționale a autorităților publice, în special a celor mandatate să gestioneze un anumit teritoriu, și a părților interesate;
 - (ii) consolidarea eficacității administrației publice prin promovarea cooperării juridice și administrative și a cooperării între cetățeni și instituții, în special în vederea soluționării obstacolelor juridice și de altă natură din regiunile de frontieră;
 - (b) în cadrul programelor Interreg din componentele 1, 2 și 3: consolidarea capacității instituționale a autorităților publice și a părților interesate, în vederea implementării strategiilor macroregionale și a strategiilor pentru bazinele maritime;
 - (c) în cadrul programelor transfrontaliere externe și al programelor Interreg din componentele 2 și 3 sprijinite din fondurile Interreg, în plus față de literele (a) și (b): consolidarea încrederii reciproce, în special prin încurajarea acțiunilor interpersonale, prin consolidarea democrației durabile și prin sprijinirea actorilor societății civile și a rolului acestora în procesele de reformă și în tranzițiile democratice;

5. în cadrul programelor transfrontaliere externe și al programelor Interreg din componentele 2 și 3, FEDR și, după caz, instrumentele de finanțare externă ale Uniunii contribuie, de asemenea, la obiectivul specific Interreg „sporirea siguranței și securității Europei”, în special prin acțiuni în domeniul managementului frontierei și al mobilității și gestionării migrației, inclusiv protecția migranților.

Articolul 15

Concentrare tematică

1. Cel puțin 60 % din sumele alocate FEDR și, după caz, din instrumentele de finanțare externă ale Uniunii alocate în temeiul altor priorități în afara celor de asistență tehnică pentru fiecare program Interreg din componentele 1, 2 și 3, se alocă unui număr maxim de trei obiective de politică dintre cele stabilite la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) [RDC nou].
2. Încă 15 % din sumele alocate FEDR și, după caz, alocate instrumentelor de finanțare externă ale Uniunii în temeiul altor priorități în afara celor de asistență tehnică pentru fiecare program Interreg din componentele 1, 2 și 3, se alocă obiectivului specific Interreg „îmbunătățirea guvernancei Interreg” sau obiectivului Interreg specific extern „sporirea siguranței și securității Europei”.
3. În cazul în care un program Interreg din componenta 2A susține o strategie macroregională, valoarea totală a finanțării de la FEDR și, acolo unde este cazul, valoarea totală a instrumentelor de finanțare externă ale alocărilor Uniunii în temeiul altor priorități în afara celor de asistență tehnică se programează la obiectivele respectivei strategii.
4. În cazul în care un program Interreg din componenta 2B susține o strategie macroregională sau o strategie pentru bazinele maritime, cel puțin 70 % din valoarea totală a finanțării de la FEDR și, acolo unde este cazul, din valoarea totală a instrumentelor de finanțare externă ale alocărilor Uniunii în temeiul altor priorități în afara celor de asistență tehnică se alocă la obiectivele respectivei strategii.
5. În cazul programelor Interreg din componenta 4, valoarea totală a finanțării de la FEDR și, acolo unde este cazul, valoarea totală a instrumentelor de finanțare externă ale alocărilor Uniunii în temeiul altor priorități în afara celor de asistență tehnică se alocă la obiectivul specific Interreg „îmbunătățirea guvernancei Interreg”.

CAPITOLUL III

Programare

SECȚIUNEA I

ELABORAREA, APROBAREA ȘI MODIFICAREA PROGRAMELOR INTERREG

Articolul 16

Elaborarea și prezentarea programelor Interreg

1. Obiectivul de cooperare teritorială europeană (Interreg) se implementează prin intermediul programelor Interreg în sistem de gestiune partajată, cu excepția componentei 3, care poate fi implementată total sau parțial în sistem de gestiune indirectă, și a componentei 5 care trebuie implementată în sistem de gestiune directă sau indirectă.

2. Statele membre participante și, atunci când este cazul, țările terțe, țările partenere sau TTPM, elaborează un program Interreg în conformitate cu modelul prevăzut în anexă pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2027.

3. Statele membre participante elaborează un program Interreg în cooperare cu partenerii de program menționați la articolul 6 din Regulamentul (UE) [RDC nou].

Țările terțe, țările partenere sau TTPM, după caz, trebuie să implice și partenerii de program echivalenți celor menționați la respectivul articol.

4. Statul membru care găzduiește potențiala autoritate de management prezintă Comisiei un program Interreg până la [*data intrării în vigoare plus nouă luni;*] în numele tuturor statelor membre participante și, dacă este cazul, al țărilor partenere, al țărilor terțe sau al TTPM.

Cu toate acestea, un program Interreg care acoperă sprijinul de la un instrument de finanțare externă al Uniunii trebuie prezentat de către statul membru care găzduiește potențiala autoritate de management în termen de cel mult șase luni de la adoptarea de către Comisie a documentului de programare strategică relevant în temeiul articolului 10 alineatul (1) sau dacă se solicită în temeiul actului de bază respectiv al unuia sau al mai multor instrumente de finanțare externă ale Uniunii.

5. Statele membre și, dacă este cazul, țările terțe, țările partenere sau TTPM participante își confirmă în scris acordul cu privire la conținutul unui program Interreg înainte ca acesta să fie transmis Comisiei. Acest acord include, de asemenea, un angajament al tuturor statelor membre participante, și, dacă este cazul, al țărilor terțe, al țărilor partenere sau al TTPM, de a furniza cofinanțarea necesară pentru a implementa programul Interreg și, dacă este cazul, angajamentul privind contribuția financiară din partea țărilor terțe, a țărilor partenere sau a TTPM.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul programelor Interreg care implică regiuni ultraperiferice și țări terțe, țări partenere sau TTPM, statele membre în cauză consultă respectivele țări terțe, țări partenere sau TTPM înainte de a prezenta Comisiei programele Interreg. În acest caz, acordurile privind conținutul programelor Interreg și eventuala contribuție a țărilor terțe, a țărilor partenere sau a TTPM pot fi exprimate însă în procesele-verbale aprobate în mod formal ale reuniunilor de consultare cu țările terțe, cu țările partenere sau cu TTPM teritoriile sau ale deliberărilor organizațiilor de cooperare regională.

6. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 62 pentru a modifica anexa în vederea adaptării la schimbările produse în timpul perioadei de programare pentru elemente neesențiale ale acesteia.

Articolul 17

Conținutul programelor Interreg

1. Fiecare program Interreg stabilește o strategie comună pentru contribuția programului la obiectivele de politică stabilite la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) [RDC nou] și la obiectivele specifice Interreg prevăzute la articolul 14 alineatele (4) - (5) din prezentul regulament și pentru comunicarea rezultatelor acestuia.

2. Fiecare program Interreg este format din priorități.

Fiecare prioritate corespunde unui singur obiectiv de politică sau, după caz, unuia sau ambelor obiective specifice Interreg ori asistenței tehnice. O prioritate

corespunzătoare unui obiectiv de politică sau, după caz, unuia sau ambelor obiective specifice Interreg este formată din unul sau mai multe obiective specifice. Aceleași politici sau același obiectiv specific Interreg pot să îi corespundă mai multe priorități.

3. În cazuri bine justificate și de comun acord cu Comisia, pentru a crește eficiența implementării programului și pentru a realiza operațiuni de mai mare anvergură, statul membru în cauză poate decide să transfere către programele Interreg până la [x]% din suma din FEDR alocată programului aferent în cadrul obiectivului privind investițiile pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică pentru aceeași regiune. Suma transferată va constitui o prioritate separată sau priorități separate.
4. Fiecare program Interreg stabilește:
 - (a) zona de program (inclusiv o hartă a acesteia ca document separat);
 - (b) un rezumat al principalelor provocări comune, ținând seama de:
 - (i) disparitățile economice, sociale și teritoriale;
 - (ii) nevoile de investiții comune și complementaritatea cu alte forme de sprijin;
 - (iii) învățămintele desprinse din experiența anterioară;
 - (iv) strategiile macroregionale și pentru bazinele maritime în cazul în care zona de program este acoperită, parțial sau total, de una sau mai multe strategii;
 - (c) o justificare a obiectivelor de politică alese și a obiectivelor specifice Interreg, prioritățile aferente, obiectivele specifice și formele de sprijin, abordând, dacă este cazul, sincopele din infrastructura transfrontalieră;
 - (d) pentru fiecare prioritate, cu excepția asistenței tehnice, obiectivele specifice;
 - (e) pentru fiecare obiectiv specific:
 - (i) tipurile de acțiuni aferente, inclusiv o listă a operațiunilor de importanță strategică planificate și a contribuției lor preconizate la obiectivele specifice respective, precum și la strategiile macroregionale și strategiile privind bazinele maritime, după caz;
 - (ii) indicatorii de realizare și indicatorii de rezultat, cu obiectivele de etapă și țintele corespunzătoare;
 - (iii) grupurile-țintă principale;
 - (iv) teritoriile specifice vizate, inclusiv utilizarea planificată a investițiilor teritoriale integrate, a dezvoltării locale plasate sub responsabilitatea comunității sau a altor instrumente teritoriale;
 - (v) utilizarea planificată a instrumentelor financiare;
 - (vi) o defalcare orientativă a resurselor planificate, pe tip de intervenție.
 - (f) pentru prioritatea asistență tehnică, utilizarea planificată în conformitate cu [articolele 30 - 32] din Regulamentul (UE) [RDC nou] și tipurile relevante de intervenții;

- (g) un plan de finanțare care să conțină următoarele tabele (fără nicio repartizare pe stat membru, țară terță, țară parteneră sau TTPM participante, cu excepția cazului în care se specifică altfel în acesta):
 - (i) un tabel în care să se precizeze alocarea financiară totală pentru FEDR și, dacă este cazul, pentru fiecare instrument de finanțare externă al Uniunii, pe întreaga perioadă de programare și pe fiecare an;
 - (ii) un tabel în care să se precizeze alocarea financiară totală pentru fiecare prioritate de către FEDR și, dacă este cazul, de către fiecare instrument de finanțare externă al Uniunii, pe prioritate, precum și cofinanțarea națională și dacă cofinanțarea națională este constituită din cofinanțări publice și private;
- (h) acțiunile întreprinse pentru a implica partenerii de program relevanți menționați la [articolul 6] din Regulamentul (UE) nr. [CPR nou] în elaborarea programului Interreg, precum și rolul acestor parteneri de program în implementarea, monitorizarea și evaluarea programului respectiv;
- (i) abordarea avută în vedere în ceea ce privește comunicarea și vizibilitatea programului Interreg, prin definirea obiectivelor, a publicului-țintă, a canalelor de comunicare, a acoperirii la nivelul mijloacelor de comunicare socială, a bugetului planificat și a indicatorilor relevanți pentru monitorizare și evaluare;

5. Informațiile menționate la alineatul (4) se furnizează astfel:

- (a) în ceea ce privește tabelele menționate la litera (g) și în ceea ce privește sprijinul din instrumentele de finanțare externă ale Uniunii, aceste fonduri se stabilesc după cum urmează:
 - (i) pentru programele Interreg transfrontaliere externe susținute de IPA III și IVDCI ca sumă unică („CTF IPA III” sau „CTF Vecinătate”), combinând contribuția de la [Rubrica 2 Coeziune și valori, subplafonul Coeziune economică, socială și teritorială] și [Rubrica 6 Vecinătate și întreaga lume];
 - (ii) pentru programele Interreg din componentele 2 și 4, susținute de IPA III, IVDCI sau PTTTPM ca sumă unică („fonduri Interreg”) care combină fonduri de la [Rubrica 2] și [Rubrica 6] sau ca repartizare pentru fiecare instrument de finanțare „FEDR”, „IPA III”, „IVDCI” și „program TTMP”, în conformitate cu alegerea făcută de partenerii de program;
 - (iii) pentru programele Interreg din componenta 2, susținute de programul TTPM în ceea ce privește repartizarea pe instrumente de finanțare („FEDR” și „program TTPM Groenlanda”);
 - (iv) pentru programele Interreg din componenta 3, susținute de IVDCI și PTTTPM cu repartizare pe instrumente de finanțare („FEDR”, „IVDCI” și „PTTTPM”, după caz).
- (b) în ceea ce privește tabelul menționat la alineatul (4) litera (g) punctul (ii), aceasta include sumele doar pentru anii 2021 - 2025.

6. În ceea ce privește alineatul (4) litera (e) punctul (vi) și litera (f), tipurile de intervenție sunt bazate pe nomenclatorul prevăzut în anexa [I] la Regulamentul (UE) [RDC nou].

7. Programul Interreg:

- (a) identifică autoritatea de management, a autoritatea de audit și organismul către care se vor face plățile de către Comisie;
 - (b) stabilește procedura pentru înființarea secretariatului comun;
 - (c) stabilește repartizarea pasivelor între statele membre participante și, dacă este cazul, între țările terțe sau țările partenere sau TTPM, în cazul unor corecții financiare impuse de autoritatea de management sau de Comisie.
8. Autoritatea de management informează Comisia cu privire la orice modificare a informațiilor menționate la alineatul 7 litera (a) , fără a fi necesară modificarea programului.
9. Prin derogare de la alineatul (4), conținutul programelor Interreg din componenta 4 se adaptează la caracterul specific al programelor Interreg respective, în special după cum urmează:
- (a) informațiile menționate la litera (a) nu sunt necesare;
 - (b) informațiile solicitate în temeiul literelor (b) și (h) se prezintă ca o scurtă descriere;
 - (c) pentru fiecare obiectiv specific dintr-o altă prioritate decât asistența tehnică, se indică următoarele informații:
 - (i) stabilirea unui beneficiar unic sau a unei liste restrânse a beneficiarilor și procedura de acordare;
 - (ii) tipurile aferente de acțiuni și contribuția anticipate a acestora la obiectivele specifice;
 - (iii) indicatorii de realizare și indicatorii de rezultat, cu obiectivele de etapă și țintele corespunzătoare;
 - (iv) grupurile-țintă principale;
 - (v) o defalcare orientativă a resurselor planificate, pe tip de intervenție.

Articolul 18

Aprobarea programelor Interreg

1. Comisia evaluează fiecare program Interreg și conformitatea acestuia cu Regulamentul (UE) [RDC nou], cu Regulamentul (UE) [FEDR nou] și cu prezentul regulament și, în cazul unui sprijin de la un instrument de finanțare externă al Uniunii și acolo unde este relevant, coerența acestuia cu documentul de programare strategică multianuală în temeiul articolului 10 alineatul (1) sau cu cadrul de programare strategică pertinent în temeiul actului de bază respectiv care corespunde unuia sau mai multor instrumente.
2. Comisia poate formula observații în termen de trei luni de la data prezentării programului Interreg de către statul membru care găzduiește potențiala autoritate de management.
3. Statele membre participante și, atunci când este cazul, țările terțe sau țările partenere sau TTPM reexaminează programul Interreg, ținând seama de observațiile formulate de Comisie.
4. Prin intermediul unui act de punere în aplicare, Comisia adoptă o decizie de aprobare a fiecărui program Interreg în termen de cel mult șase luni de la data

depunerii programului respectiv de către statul membru care găzduiește potențiala autoritate de management.

5. În ceea ce privește programele Interreg transfrontaliere externe, Comisia își adoptă deciziile în conformitate cu alineatul (4), după consultarea „Comitetului IPA III” în conformitate cu [articolul 16] din Regulamentul (UE) nr. [IPA III] și a „Comitetului pentru vecinătate, dezvoltare și cooperare internațională” în conformitate cu [articolul 36] din Regulamentul (UE) [IVDCI].

Articolul 19

Modificarea programelor Interreg

1. Statul membru care găzduiește autoritatea de management poate prezenta o cerere motivată de modificare a unui program Interreg, împreună cu programul modificat, stipulând impactul preconizat al respectivei modificări asupra îndeplinirii obiectivelor.
2. Comisia evaluează conformitatea modificării cu Regulamentul (UE) [RDC nou], cu Regulamentul (UE) [FEDR nou] și cu prezentul regulament și poate formula observații în termen de trei luni de la data depunerii programului modificat.
3. Statele membre participante și, atunci când este cazul, țările terțe, țările partenere sau TTPM revizuiesc programul modificat, luând în considerare observațiile formulate de Comisie.
4. Comisia aprobă modificarea unui program Interreg cel târziu la șase luni de la prezentarea cererii de modificare de către statul membru.
5. Pe parcursul perioadei de programare, statul membru poate transfera o sumă de până la 5 % din alocarea inițială a unei priorități și nu mai mult de 3 % din bugetul programului către o altă prioritate a aceluiași program Interreg.

Aceste transferuri nu afectează anii precedenți.

Ele sunt considerate a fi nesubstanțiale și nu necesită o decizie de modificare a programului Interreg din partea Comisiei. Cu toate acestea, ele respectă toate cerințele normative. Autoritatea de management transmite Comisiei tabelul revizuit menționat la articolul 17 alineatul (4) litera (g) punctul (ii).

6. Aprobarea din partea Comisiei nu este necesară în cazul corecturilor de natură pur materială sau de redactare, care nu afectează implementarea programului Interreg. Autoritatea de management informează Comisia cu privire la aceste corecții.

SECȚIUNEA II

DEZVOLTARE TERITORIALĂ

Articolul 20

Dezvoltare teritorială integrată

În cazul programelor Interreg, autoritățile sau organismele urbane, locale sau teritoriale relevante, responsabile cu elaborarea strategiilor de dezvoltare teritorială sau locală, astfel cum se prevede la [articolul 22] din Regulamentul (UE) [RDC nou] sau responsabile cu selecționarea operațiunilor care urmează să fie sprijinite în temeiul strategiilor respective, astfel cum se prevede la [articolul 23 alineatul (4)] din respectivul regulament sau responsabile cu ambele demersuri trebuie să fie entități juridice transfrontaliere sau GECT.

O entitate juridică transfrontalieră sau o GECT care implementează investiții teritoriale integrate în temeiul [articolului 24] din Regulamentul (UE) [RDC nou] sau un alt nou instrument teritorial în temeiul [articolului 22] litera (c) din regulamentul respectiv poate fi, de asemenea, beneficiar unic în temeiul cu articolului 23 alineatul (5) din prezentul regulament, cu condiția să existe o separare a funcției în interiorul entității juridice transfrontaliere sau al GECT.

Articolul 21

Dezvoltare locală plasată sub responsabilitatea comunității

Dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității (denumită în continuare „DLRC”) în temeiul [articolului 22] litera (b) din Regulamentul (UE) [RDC nou] poate fi implementată în cadrul programelor Interreg, cu condiția ca grupurile de acțiune locală să fie alcătuite din reprezentanți ai intereselor socioeconomice locale din sectorul public și din cel privat, să nu conțină niciun grup de interese care să controleze procesul decizional și să provină din cel puțin două țări participante, dintre care cel puțin una să fie stat membru.

SECȚIUNEA III

OPERAȚIUNI ȘI FONDURI PENTRU PROIECTE MICI

Articolul 22

Selecția operațiunilor Interreg

1. Operațiunile Interreg sunt selecționate în conformitate cu strategia și obiectivele programului de către un comitet de supraveghere instituit în conformitate cu articolul 27.

Comitetul de monitorizare respectiv poate institui unul sau, mai ales în cazul subprogramelor, mai multe comitete de coordonare care să acționeze în subordinea sa în scopul selectării operațiunilor.

În cazul în care o operațiune este implementată, parțial sau total, în afara zonei de program [în interiorul sau în afara Uniunii], selecționarea operațiunii respective este condiționată de aprobarea explicită a autorității de management de comitetul de monitorizare sau, atunci când este cazul, de comitetul director.

2. Pentru selecționarea operațiunilor, comitetul de monitorizare sau, după caz, comitetul director trebuie să instituie și să aplice criteriile și procedurile nediscriminatorii și transparente, care să asigure egalitatea de gen și să țină seama de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și de principiul dezvoltării durabile și de politica Uniunii în domeniul mediului, în conformitate cu articolul 11 și cu articolul 191 alineatul (1) din TFUE.

Criteriile și procedurile trebuie să asigure prioritizarea operațiunilor care urmează să fie selecționate, astfel încât să se maximizeze contribuția finanțării din partea Uniunii la îndeplinirea obiectivelor programului Interreg și la implementarea dimensiunii de cooperare a operațiunilor din cadrul programelor Interreg, astfel cum este prevăzut la articolul 23 alineatele (1) și (4).

3. Autoritatea de management trebuie să consulte Comisia și să ia în considerare observațiile acesteia înainte de depunerea inițială a criteriilor de selecție la comitetul de monitorizare sau, atunci când este cazul, la comitetul director. Același lucru este valabil pentru orice modificare ulterioară a acestor criterii.

4. În ceea ce privește selecționarea operațiunilor, comitetul de monitorizare sau, după caz, comitetul director:
- (a) se asigură că operațiunile selecționate sunt conforme cu programul Interreg și aduc o contribuție efectivă la realizarea obiectivelor specifice ale acestuia;
 - (b) se asigură că operațiunile selecționate nu intră în conflict cu strategiile echivalente stabilite în temeiul articolului 10 alineatul (1) sau stabilite pentru unul sau mai multe din instrumentele de finanțare externă ale Uniunii;
 - (c) se asigură că operațiunile selecționate prezintă cel mai bun raport între quantumul sprijinului, activitățile desfășurate și îndeplinirea obiectivelor;
 - (d) verifică dacă beneficiarul dispune de resursele și mecanismele financiare necesare pentru a acoperi costurile de funcționare și întreținere;
 - (e) se asigură că operațiunile selecționate care intră sub incidența Directivei 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului³⁶ fac obiectul unei evaluări a impactului asupra mediului sau al unei proceduri de încadrare, pe baza cerințelor directivei respective, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/52/UE a Parlamentului European și a Consiliului³⁷.
 - (f) în cazul în care operațiunile au început înainte de data de depunere a unei cereri de finanțare la autoritatea de management, verifică dacă a fost respectată legislația aplicabilă;
 - (g) se asigură că operațiunile selecționate intră în domeniul de aplicare al fondului în cauză și sunt atribuite unui tip de intervenție;
 - (h) se asigură că operațiunile nu includ activități care au făcut parte dintr-o operațiune care este relocată în conformitate cu [articolul 60] din Regulamentul (UE) [RDC nou] sau care constituie un transfer al unei activități productive în conformitate cu [articolul 59 alineatul (1) litera (a)] din respectivul regulament.
 - (i) se asigură că operațiunile selecționate nu sunt afectate de un aviz motivat al Comisiei cu privire la o încălcare în temeiul articolului 258 din TFUE care pune în pericol legalitatea și regularitatea cheltuielilor sau desfășurarea operațiunilor;
 - (j) asigură imunizarea la schimbările climatice a investițiilor în infrastructură cu o durată de viață preconizată de cel puțin cinci ani.
5. Comitetul de monitorizare sau, după caz, comitetul director aprobă metodologia și criteriile folosite pentru selecționarea operațiunilor Interreg, inclusiv orice modificări ale acestora, fără a aduce atingere dispozițiilor de la [articolul 27 alineatul (3) litera (b)] din Regulamentul (UE) [RDC nou] în ceea ce privește DLRC și de la articolul 24 din prezentul regulament.
6. Pentru fiecare operațiune Interreg, autoritatea de management furnizează partenerului principal sau unic un document care stabilește condițiile de acordare a sprijinului pentru respectiva operațiune Interreg, inclusiv cerințele specifice privind produsele sau serviciile care urmează a fi furnizate, planul de finanțare, termenul limită pentru

³⁶ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).

³⁷ Directiva 2014/52/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Directivei 2011/92/UE (JO L 124, 25.4.2014, p. 1).

executarea operațiunii și, dacă este cazul, metoda care trebuie aplicată pentru a determina costurile operațiunii și condițiile pentru plata grantului.

Acest document stabilește, de asemenea, obligațiile partenerului principal cu privire la recuperare, în temeiul articolului 50. Obligațiile respective se definesc de către comitetul de monitorizare. Cu toate acestea, un partener principal situat într-un alt stat membru, o altă țară terță, o altă țară parteneră sau o altă TTMP decât cea a partenerului, nu este obligat să procedeze la recuperare prin intermediul unei proceduri judiciare.

Articolul 23

Parteneriat în cadrul operațiunilor Interreg

1. Operațiunile selecționate în cadrul componentelor 1, 2 și 3 implică actori din cel puțin două țări participante, dintre care cel puțin unul este un beneficiar dintr-un stat membru.

beneficiarii care primesc sprijin din partea unui fond Interreg și partenerii care nu primesc niciun sprijin financiar în cadrul acestor fonduri (beneficiari și parteneri denumiți împreună „parteneri”) constituie un parteneriat în cadrul operațiunilor Interreg.

2. O operațiune Interreg poate fi implementată într-o singură țară, cu condiția ca impactul și beneficiile pentru zona de program să fie identificate în cererea pentru operațiune.
3. Punctul 1 nu se aplică operațiunilor din cadrul programului PEACE PLUS atunci când programul acționează în sprijinul păcii și reconcilierii.
4. Partenerii cooperează în ceea ce privește elaborarea, implementarea, dotarea cu personal și finanțarea operațiunilor Interreg.

Pentru operațiunile Interreg din cadrul programelor Interreg din componenta 3, partenerii din regiunile ultraperiferice și din țările terțe, țările partenere sau TTPM, trebuie să coopereze numai în trei din cele patru dimensiuni menționate în primul paragraf.

5. În cazul în care există doi sau mai mulți parteneri, unul dintre ei este desemnat de către toți partenerii ca partener principal.
6. O entitate juridică transfrontalieră sau o GECT poate fi partener unic al unei operațiuni Interreg în cadrul programelor Interreg din componentele 1, 2 și 3, cu condiția ca membrii săi să implice parteneri din cel puțin două țări participante.

Membrii entității juridice transfrontalieră sau membrii GECT trebuie să provină din cel puțin trei țări participante în cadrul programelor Interreg din componenta 4.

O entitate juridică ce implementează un instrument financiar sau un fond de fonduri, după caz, poate fi unicul partener al unei operațiuni Interreg fără aplicarea cerințelor privind componența sa, prevăzute la alineatul (1).

7. Partenerii unici sunt înregistrați într-un stat membru care participă la programul Interreg.

Cu toate acestea, un partener unic poate fi înregistrat într-un stat membru care nu participă la program, cu condiția respectării condițiilor prevăzute la articolul 23.

Articolul 24

Fondurile pentru proiecte mici

1. Contribuția de la FEDR sau, după caz, de la un instrument de finanțare externă al Uniunii, la fondul pentru un proiect mic în cadrul programului Interreg nu trebuie să depășească 20 000 000 EUR sau 15 % din alocarea totală a programului Interreg, reținându-se valoarea cea mai mică.

Destinatarii finali din cadrul unui fond pentru proiecte mici beneficiază de sprijin din partea FEDR sau, după caz, din partea instrumentelor de finanțare externă ale Uniunii prin intermediul beneficiarului și implementează proiectele mici în cadrul respectivului fond pentru proiecte mici („proiect mic”).

2. beneficiarul unui fond pentru proiecte mici este o entitate juridică transfrontalieră sau o GECT.
3. Documentul care stabilește condițiile aplicabile sprijinului către un fond pentru proiecte mici conține, în plus față de elementele stabilite la articolul 22 alineatul (6), elementele necesare pentru a asigura că beneficiarul:
 - (a) stabilește o procedură de selecție nediscriminatorie și transparentă;
 - (b) aplică criterii obiective pentru selecționarea proiectelor mici, care să evite conflictele de interese;
 - (c) evaluează cererile de sprijin;
 - (d) selectează proiectele și stabilește valoarea sprijinului pentru fiecare proiect mic;
 - (e) este responsabil cu implementarea operațiunii și păstrează, la nivelul său, toate documentele justificative necesare pistei de audit în conformitate cu anexa [XI] la Regulamentul (UE) [RDC nou];
 - (f) pune la dispoziția publicului lista destinatarilor finali ai operațiunii.

beneficiarul se asigură că destinatarii finali respectă cerințele prevăzute la articolul 35.

4. selecționarea proiectelor mici nu constituie o delegare de sarcini de la autoritatea de management către un organism intermediar, astfel cum se menționează la [articolul 65 alineatul (3)] din Regulamentul (UE) [RDC nou].
5. Costurile cu personalul și costurile indirecte generate la nivel de beneficiar pentru gestiunea fondurilor pentru proiectele mici nu pot depăși 20 % din costul total eligibil al respectivului fond pentru proiecte mici.
6. În cazul în care contribuția publică la un proiect mic nu depășește 100 000 EUR, contribuția din partea FEDR sau, după caz, a unui instrument de finanțare externă al Uniunii ia forma unor costuri unitare sau sume forfetare ori include rate forfetare, cu excepția proiectelor în cazul cărora sprijinul constituie ajutor de stat.

În cazul în care se folosește finanțarea la rate forfetare, categoriile de costuri cărora li se aplică rata forfetară pot fi rambursate în conformitate [articolul 48 alineatul (1) litera (a)] din Regulamentul (UE) [RDC nou].

Articolul 25

Sarcinile partenerului principal

1. Partenerul principal are următoarele sarcini:
 - (a) stabilește condițiile de lucru cu ceilalți parteneri în cadrul unui acord care cuprinde, printre altele, dispoziții care garantează buna gestiune financiară a fondurilor Uniunii alocate operațiunii Interreg, inclusiv modalitățile de recuperare a sumelor plătite în mod nejustificat;
 - (b) își asumă responsabilitatea de a asigura implementarea întregii operațiuni Interreg;
 - (c) se asigură că cheltuielile prezentate de toți partenerii au fost suportate în implementarea operațiunii Interreg și corespund activităților convenite de către toți partenerii, precum și că aceste cheltuieli se află în conformitate cu documentul furnizat de autoritatea de management în temeiul articolului 22 alineatul (6).
2. Cu excepția existenței unor dispoziții contrare în acordurile încheiate în temeiul alineatului (1) litera (a), partenerul principal se asigură că ceilalți parteneri primesc suma totală a contribuției din fondul respectiv al Uniunii cât se poate de repede și integral. Nu se poate deduce sau reține nicio sumă și nu se poate percepe nicio taxă specifică sau altă taxă cu efect echivalent care ar reduce sumele respective pentru ceilalți parteneri.
3. Orice beneficiar dintr-un stat membru, țară terță, țară parteneră sau TTPM care participă la un program Interreg poate fi desemnat partener principal.

Cu toate acestea, statele membre, țările terțe, țările partenere sau TTPM care participă la un program Interreg pot conveni ca un partener care nu primește sprijin din partea FEDR sau a unui instrument de finanțare externă al Uniunii poate fi desemnat partener principal.

SECȚIUNEA IV ASISTENȚĂ TEHNICĂ

Articolul 26

Asistență tehnică

1. Asistența tehnică acordată fiecărui program Interreg se rambursează ca sumă forfetară, prin aplicarea procentajelor prevăzute la alineatul (2) asupra cheltuielilor eligibile incluse în fiecare cerere de plată în temeiul [articolului 85 alineatul (3) litera (a) sau (c)], după caz, din Regulamentul (UE) [RDC nou].
2. Procentul din FEDR și din instrumentele de finanțare externă ale Uniunii care urmează să fie rambursat pentru asistența tehnică se stabilește după cum urmează:
 - (a) la programele Interreg de cooperare transfrontalieră internă sprijinite de FEDR: 6 %;
 - (b) la programele Interreg de cooperare transfrontalieră externă sprijinite de CTF IPA III sau CTF IVDCI: 10 %;

- (c) la programele Interreg din componenta 2, 3 sau 4, atât pentru FEDR, cât și, acolo unde este cazul, pentru instrumentele de finanțare externă ale Uniunii: 7 %.
3. În cazul programelor Interreg cu o alocare totală între 30 000 000 EUR și 50 000 000 EUR, suma care rezultă din procentajul pentru asistența tehnică se majorează cu o sumă suplimentară de 500 000 EUR. Comisia adaugă suma respectivă la prima plată intermediară.
4. În cazul programelor Interreg cu o alocare totală mai mică de 30 000 000 EUR, suma necesară pentru asistența tehnică, exprimată în EUR, precum și procentul rezultat se stabilesc în decizia Comisiei de aprobare a programului Interreg în cauză.

CAPITOLUL IV

Monitorizare, evaluare și comunicare

SECȚIUNEA I

MONITORIZARE

Articolul 27

Comitetul de monitorizare

1. Statele membre și, acolo unde este cazul, țările terțe, țările partenere și TTPM care participă la respectivul program instituie, de comun acord cu autoritatea de management, un comitet de monitorizare a implementării programului Interreg respectiv („comitetul de monitorizare”) în termen de trei luni de la data notificării către statele membre a deciziei Comisiei de adoptare a unui program Interreg,
2. Comitetul de monitorizare este prezidat de un reprezentant al statului membru care găzduiește autoritatea de management sau de un reprezentant al autorității de management.
În cazul în care normele de procedură ale comitetului de monitorizare stabilesc un președinte prin rotație, comitetul de monitorizare poate fi prezidat de un reprezentant al unei țări terțe, țări partenere sau TTPM, fiind coprezidat de un reprezentant al statului membru sau al autorității de management, și viceversa.
3. Fiecare membru al comitetului de monitorizare are drept de vot.
4. Fiecare comitet de monitorizare își adoptă propriul regulament de procedură în cadrul primei reuniuni.
Regulamentul de procedură al comitetului de monitorizare și, dacă este cazul, al comitetului director, are rolul de a preveni orice situație de conflict de interese în procesul de selecționare a operațiunilor Interreg.
5. Comitetul de monitorizare se reunește cel puțin o dată pe an și examinează toate chestiunile care afectează progresele făcute de program în atingerea obiectivelor sale.
6. Autoritatea de management publică regulamentul de procedură al comitetului de monitorizare, precum și toate datele și informațiile partajate cu comitetul de monitorizare, pe site-ul web menționat la articolul 35 alineatul (2).

Articolul 28

Componența comitetului de monitorizare

1. Componența comitetului de monitorizare al fiecărui program Interreg este convenită de statele membre și, după caz, de țările terțe, țările partenere și TTPM care participă la program și asigură o reprezentare echilibrată a autorităților competente, a organismelor intermediare și a reprezentanților partenerilor la programul menționat la [articolul 6] din Regulamentul (UE) [RDC nou] din statele membre, țări terțe, țări partenere și TTPM.

Componența comitetului de monitorizare trebuie să ia în considerare numărul statelor membre, al țărilor terțe, al țărilor partenere și al TTPM care participă la programul Interreg în cauză.

Comitetul de monitorizare include, de asemenea, reprezentanți ai organismelor înființate în comun pentru întreaga zonă de program sau pentru o parte a acesteia, inclusiv ai GECT.

2. Autoritatea de management publică o listă a membrilor comitetului de monitorizare pe site-ul web menționat la articolul 35 alineatul (2).
3. Reprezentanții Comisiei participă la lucrările comitetului de monitorizare în calitate de consultanți.

Articolul 29

Funcțiile comitetului de monitorizare

1. Comitetul de monitorizare examinează:
 - (a) progresele înregistrate în ceea ce privește implementarea programului și realizarea obiectivelor de etapă și a țintelor programului Interreg;
 - (b) orice probleme care influențează evoluția programului Interreg și măsurile luate pentru a le remedia;
 - (c) în ceea ce privește instrumentele financiare, elementele evaluării *ex ante* menționate la [articolul 52 alineatul (3)] din Regulamentul (UE) [RDC nou] și în documentul de strategie menționat la [articolul 53 alineatul (2)] din respectivul regulament;
 - (d) progresele înregistrate cu privire la efectuarea evaluărilor, a sintezelor evaluărilor și a oricăror acțiuni întreprinse ca urmare a constatărilor;
 - (e) punerea în aplicare a acțiunilor legate de comunicare și vizibilitate;
 - (f) progresele înregistrate în procesul de implementare a operațiunilor Interreg de importanță strategică și, după caz, a marilor proiecte de infrastructură;
 - (g) progresele înregistrate în ceea ce privește consolidarea capacității administrative pentru instituțiile publice și beneficiari, acolo unde este cazul.
2. În plus față de sarcinile sale în ceea ce privește selecționarea operațiunilor menționate la articolul 22, comitetul de monitorizare aprobă:
 - (a) metodologia și criteriile folosite pentru selecționarea operațiunilor, inclusiv orice modificări ale acestora, după consultarea Comisiei în conformitate cu articolul 22 alineatul (2), fără a aduce atingere [articolului 27 alineatul (3) literele (b), (c) și (d)] din Regulamentul (UE) [RDC nou];

- (b) planul de evaluare și orice modificare a acestuia;
- (c) orice propunere înaintată de autoritatea de management referitoare la modificarea programului Interreg, inclusiv la un transfer în conformitate cu articolul 19 alineatul (5);
- (d) raportul final privind performanța.

Articolul 30
Reexaminare

1. Comisia poate organiza o reexaminare în vederea analizării performanțelor programelor Interreg.
Reexaminarea poate fi efectuată în scris.
2. La cererea Comisiei, în termen de o lună, autoritatea de management furnizează Comisiei informații cu privire la elementele menționate la articolul 29 alineatul (1):
 - (a) progresele înregistrate în ceea ce privește implementarea programului și realizarea obiectivelor de etapă și a țintelor, orice probleme care afectează performanța respectivului program Interreg, precum și măsurile luate pentru a le soluționa;
 - (b) progresele înregistrate cu privire la efectuarea evaluărilor, a sintezelor evaluărilor și a oricăror acțiuni întreprinse ca urmare a constatărilor;
 - (c) progresele înregistrate în ceea ce privește consolidarea capacității administrative a autorităților publice și a beneficiarilor.
3. Rezultatele reexaminării se consemnează într-un proces-verbal convenit.
4. Autoritatea de management ia măsuri legate de problemele ridicate de Comisie și o informează pe aceasta în termen de trei luni în legătură cu măsurile respective.

Articolul 31
Transmiterea datelor

1. Fiecare autoritate de management transmite Comisiei, în format electronic, date cumulative pentru respectivul program Interreg până la 31 ianuarie, 31 martie, 31 mai, 31 iulie, 30 septembrie și 30 noiembrie în fiecare an, utilizând modelul prevăzut în anexa [VII] la Regulamentul (UE) [RDC nou].
Prima transmitere a datelor trebuie efectuată până la 31 ianuarie 2022, iar ultima până la 31 ianuarie 2030.
2. Datele menționate la alineatul (1) trebuie defalcate, pentru fiecare prioritate, pe obiectiv specific și se referă la:
 - (a) numărul de operațiuni Interreg selecționate, costurile totale eligibile ale acestora, contribuția din partea respectivului fond Interreg și cheltuielile totale eligibile declarate de parteneri către autoritatea de management, toate defalcate pe tipuri de intervenție;
 - (b) valorile indicatorilor de realizare și de rezultat pentru operațiunile Interreg selecționate și valorile obținute pe operațiuni Interreg.
3. Pentru instrumentele financiare se furnizează, de asemenea, date cu privire la următoarele:

- (a) cheltuielile eligibile, în funcție de tipul de produs financiar;
 - (b) cuantumul costurilor și comisioanelor de gestiune declarate drept cheltuieli eligibile;
 - (c) cuantumul resurselor publice și private mobilizate, pe lângă fonduri, pe tip de produs financiar;
 - (d) dobânzi și alte câștiguri generate de sprijinul din partea fondurilor Interreg pentru instrumentele financiare menționate la articolul 54 din Regulamentul (UE) [RDC nou] și resursele restituite care pot fi atribuite sprijinului din partea fondurilor Interreg, astfel cum se prevede la articolul 56 din respectivul regulament.
4. Datele transmise în conformitate cu prezentul articol trebuie să fie actualizate la sfârșitul lunii anterioare lunii în care sunt transmise.
5. Autoritatea de management publică toate datele transmise Comisiei pe site-ul web menționat la articolul 35 alineatul (2).

Articolul 32

Raportul final privind performanța

1. Fiecare autoritate de management prezintă Comisiei un raport final privind performanța programului Interreg respectiv până la 15 februarie 2031.
- Raportul final privind performanța se depune utilizând modelul stabilit în conformitate cu articolul 38 alineatul (5) din Regulamentul (UE) [RDC nou].
2. Raportul final privind performanța evaluează realizarea obiectivelor programului pe baza elementelor enumerate la articolul 29, cu excepția alineatului (1) litera (c).
3. Comisia examinează raportul final privind performanța și informează autoritatea de management cu privire la eventualele observații în termen de cinci luni de la data primirii respectivului raport. În cazul în care se fac astfel de observații, autoritatea de management furnizează toate informațiile necesare cu privire la aceste observații și, dacă este cazul, informează Comisia în termen de trei luni în legătură cu măsurile luate. Comisia informează statul membru cu privire la acceptarea raportului.
4. Autoritatea de management publică raportul final privind performanța pe site-ul web menționat la articolul 35 alineatul (2).

Articolul 33

Indicatori pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană (Interreg)

1. Indicatorii comuni de realizare și de rezultat, astfel cum se prevede în anexa [I] la Regulamentul (UE) [FEDR nou], și, acolo unde este necesar, indicatorii de realizare și de rezultat specifici programului se utilizează în conformitate cu [articolul 12 alineatul (1)] din Regulamentul (UE) [RDC nou] și la articolul 17 alineatul (3) litera (d) punctul (ii) și la articolul 31 alineatul (2) litera (b) din prezentul regulament.
2. Pentru indicatorii de realizare, valorile de referință se stabilesc la zero. Obiectivele de etapă stabilite pentru 2024 și țintele stabilite pentru 2029 sunt cumulative.

SECȚIUNEA II EVALUARE ȘI COMUNICARE

Articolul 34

Evaluarea în timpul perioadei de programare

1. Autoritatea de management efectuează evaluări ale fiecărui program Interreg. Fiecare evaluare analizează programul din perspectiva eficacității, a eficienței, a relevanței, a coerenței și a valorii adăugate a UE, cu scopul de a îmbunătăți calitatea elaborării și implementării programului Interreg care face obiectul evaluării.
2. În plus, autoritatea de management efectuează o evaluare pentru fiecare program Interreg pentru a evalua impactul acestuia, până la 30 iunie 2029.
3. Autoritatea de management încredințează efectuarea evaluărilor unor experți independenți din punct de vedere funcțional.
4. Autoritatea de management asigură procedurile necesare pentru generarea și colectarea datelor necesare pentru evaluări.
5. Autoritatea de management întocmește un plan de evaluare care poate viza mai multe programe Interreg.
6. Autoritatea de management prezintă planul de evaluare comitetului de monitorizare în termen de cel mult un an de la aprobarea programului Interreg.
7. Autoritatea de management publică toate evaluările pe site-ul web menționat la articolul 35 alineatul (2).

Articolul 35

Responsabilitățile autorităților de management și ale partenerilor în ceea ce privește transparența și comunicarea

1. Fiecare autoritate de management desemnează un responsabil de comunicare pentru fiecare program Interreg aflat în responsabilitatea sa.
2. Autoritatea de management se asigură că, în termen de șase luni de la aprobarea programului Interreg, există un site internet care conține informații privind fiecare program Interreg aflat în responsabilitatea sa, cuprinzând obiectivele, activitățile, posibilitățile de finanțare disponibile și realizările programelor.
3. Se aplică [articolul 44 alineatele (2) - (7)] din Regulamentul (UE) [RDC nou] cu privire la responsabilitățile autorității de management.
4. Fiecare partener al unei operațiuni Interreg sau fiecare organism care implementează un instrument de finanțare recunoaște sprijinul din partea unui fondul Interreg, inclusiv resursele reutilizate pentru instrumente financiare în conformitate cu [articolul 56] din Regulamentul (UE) [RDC nou], la operațiunea Interreg prin:
 - (a) afișarea pe site-ul internet profesional al partenerului, în cazul în care există un astfel de site internet, a unei scurte descrieri a operațiunii Interreg, proporțională cu nivelul sprijinului furnizat de un fond Interreg, inclusiv scopurile și rezultatele acesteia, evidențiind contribuția financiară din partea Uniunii;

- (b) includerea unei declarații care subliniază sprijinul din partea unui fond Interreg într-un mod vizibil în documente și în materialele de comunicare referitoare la implementarea operațiunii Interreg, utilizate pentru public sau participanți;
- (c) afișarea publică a unor plăci sau panouri de la începerea implementării fizice a unei operațiuni Interreg care implică investiții fizice sau achiziționarea de echipamente, al căror cost total depășește 100 000 EUR;
- (d) în cazul operațiunilor Interreg care nu se încadrează la litera (c), afișarea publică cel puțin a unui afiș imprimat sau electronic cu dimensiunea minimă A3 conținând informații despre operațiunea Interreg, cu evidențierea sprijinului din partea unui fond Interreg;
- (e) în cazul operațiunilor de importanță strategică și al operațiunilor al căror cost total depășește 10 000 000 EUR, prin organizarea unui eveniment de comunicare și cu implicarea Comisiei și a autorității de management competente în timp util.

Termenul „Interreg” trebuie să fie utilizat alături de emblema Uniunii, în conformitate cu [articolul 42] din Regulamentul (UE) [RDC nou].

- 5. În cazul fondurilor pentru proiecte mici și al instrumentelor financiare, beneficiarul se asigură că destinatarii finali respectă cerințele prevăzute la alineatul (4) litera (c).
- 6. În cazul în care beneficiarul nu își respectă obligațiile ce îi revin în temeiul articolului [42] din Regulamentul (UE) [RDC nou] sau al alineatelor (1) și (2) din prezentul articol, statul membru aplică o corecție financiară prin anularea a până la 5 % din sprijinul din partea fondurilor pentru operațiunea în cauză.

CAPITOLUL V

Eligibilitatea

Articolul 36

Norme privind eligibilitatea cheltuielilor

- 1. O operațiune Interreg poate fi implementată integral sau parțial în afara unui stat membru, inclusiv în afara Uniunii, cu condiția ca operațiunea Interreg să contribuie la obiectivele respectivului program Interreg.
- 2. Fără a aduce atingere normelor privind eligibilitatea stabilite la articolele 57-62 din Regulamentul (UE) [RDC nou], la articolul 4 și la articolul 6 din Regulamentul (UE) [FEDR nou] sau în prezentul capitol, inclusiv în actele adoptate în temeiul celor menționate anterior, statele membre participante și, dacă este cazul, țările terțe, țările partenere și TTPM stabilesc, printr-o decizie comună a comitetului de monitorizare, doar norme suplimentare privind eligibilitatea cheltuielilor pentru programul Interreg cu privire la categoriile de cheltuieli care nu sunt reglementate de aceste dispoziții. Aceste norme se referă la zona de program în ansamblu.

Cu toate acestea, atunci când un program Interreg selectează operațiuni pe bază de cereri de propuneri, aceste norme suplimentare se adoptă înainte să se publice prima cerere de propuneri. În toate celelalte cazuri, aceste norme suplimentare se adoptă înainte de selecționarea primelor operațiuni.

- 3. Pentru chestiunile care nu sunt reglementate de normele de eligibilitate stabilite la [articolele 57-62] din Regulamentul (UE) nr. [RDC nou], la [articolul 4 și articolul 6]

din Regulamentul (UE) [FEDR nou] și în prezentul capitol, inclusiv în actele adoptate în temeiul celor menționate anterior sau în normele stabilite în conformitate cu alineatul (4), se aplică normele naționale ale statului membru și, după caz, ale țărilor terțe, ale țărilor partenere și ale TTPM în care au fost contractate cheltuielile respective.

4. În cazul unui diferend între autoritatea de management și autoritatea de audit cu privire la eligibilitatea ca atare a unei operațiuni Interreg selecționate în cadrul programului Interreg respectiv, opinia autorității de management prevalează, ținând seama în mod corespunzător de opinia comitetului de monitorizare.
5. TTPM nu sunt eligibile pentru a beneficia de sprijin din partea FEDR în cadrul programelor Interreg, dar pot participa la aceste programe în conformitate cu condițiile prevăzute de prezentul regulament.

Articolul 37

Dispoziții generale privind eligibilitatea categoriilor de costuri

1. Statele membre participante și, atunci când este cazul, țările terțe, țările partenere și TTPM pot conveni, în cadrul comitetului de monitorizare a unui program Interreg, că cheltuielile care se încadrează într-una sau în mai multe categorii dintre cele menționate la articolele 38 - 43 nu sunt eligibile în cadrul uneia sau mai multor priorități ale unui program Interreg.
2. Orice cheltuieli eligibile în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament efectuate de un partener Interreg sau în numele acestuia sunt legate de costul inițierii sau al inițierii și implementării unei operațiuni sau a unei părți a acesteia.
3. Următoarele costuri nu sunt eligibile:
 - (a) amenzile, sancțiunile financiare și cheltuielile aferente diferendelor juridice sau litigiilor;
 - (b) costurile cu cadourile, cu excepția celor care nu depășesc valoarea de 50 EUR per cadou și care sunt legate de promovare, comunicare, publicitate sau informare;
 - (c) costurile legate de fluctuațiile cursurilor de schimb valutar.

Articolul 38

Costuri cu personalul

1. Costurile cu personalul se compun din costul brut de angajare a personalului încadrat de partenerul Interreg într-unul din următoarele moduri:
 - (a) cu normă întreagă;
 - (b) cu fracțiune de normă cu un procent fix de timp lucrat pe lună;
 - (c) cu fracțiune de normă cu un număr flexibil de ore lucrate pe lună; sau
 - (d) pe bază orară.
2. Costurile cu personalul se limitează la următoarele:
 - (a) plățile salariale legate de activitățile pe care entitatea nu le-ar desfășura dacă nu ar participa la operațiunea vizată, care sunt stabilite printr-un contract de angajare sau de muncă, printr-o decizie de numire (ambele denumite în

continuare „document de angajare”) sau prin lege, activități aferente responsabilităților menționate în fișa postului membrului vizat al personalului;

- (b) orice alte costuri legate direct de plățile salariale suportate și plătite de către angajator, cum ar fi impozitele și prestațiile de securitate socială, inclusiv pensiile, care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului³⁸, cu condiția ca acestea:
 - (i) să fie stabilite printr-un document de angajare sau prin lege;
 - (ii) să fie conforme cu legislația menționată în documentul de angajare și cu practicile standard din țara sau din organizația în care lucrează efectiv membrul vizat al personalului sau ambele; și
 - (iii) să nu fie recuperabile de către angajator.

În ceea ce privește litera (a), plățile către persoane fizice care lucrează pentru partenerul Interreg în temeiul unui altfel de contract decât un contract de angajare sau de muncă pot fi asimilate plăților salariale, iar contractul în cauză poate fi considerat document de angajare.

- 3. Costurile cu personalul pot fi rambursate:
 - (a) în conformitate cu [articolul 48 alineatul (1) primul paragraf litera (a)] din Regulamentul (UE) [RDC nou] (dovedite prin documentul de angajare și fișele de salariu); sau
 - (b) în conformitate cu opțiunile simplificate în materie de costuri prevăzute la [articolul 48 alineatul (1) primul paragraf literele (b) - (e)] din Regulamentul (UE) [RDC nou]; sau
 - (c) ca rată forfetară în conformitate cu [articolul 50 alineatul (1)] din Regulamentul (UE) [RDC nou].
- 4. Costurile cu personalul pentru persoanele care lucrează în baza unui contract cu fracțiune de normă în cadrul operațiunii se calculează ca:
 - (a) procent fix din costul brut de angajare, în conformitate cu [articolul 50 alineatul (2)] din Regulamentul (UE) [RDC nou]; sau
 - (b) procent flexibil din costul brut de angajare, în concordanță cu un număr de ore variabil de la o lună la alta lucrate în cadrul operațiunii, pe baza unui sistem de înregistrare a timpului care acoperă 100 % din timpul de lucru al angajatului.
- 5. Pentru contractele cu fracțiune de normă de la alineatul (4) litera (b), rambursarea costurilor cu personalul se calculează pe o bază orară determinată prin:
 - (a) împărțirea costului lunar brut de angajare la timpul de lucru lunar stabilit prin documentul de angajare, exprimat în ore; sau
 - (b) împărțirea celui mai recent cost brut de angajare anual înregistrat la 1 720 de ore, în conformitate cu [articolul 50 alineatele (2) - (4)] din Regulamentul (UE) [RDC nou].
- 6. În ceea ce privește costurile cu personalul pentru persoanele care, conform documentului de angajare, lucrează pe bază orară, astfel de costuri sunt eligibile

³⁸ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

aplicând numărul de ore lucrate efectiv în cadrul operațiunii la rata orară convenită în documentul de angajare, pe baza unui sistem de înregistrare a timpului.

Articolul 39

Costuri de birou și costuri administrative

Costurile de birou și costurile administrative se limitează la următoarele elemente:

- (a) chiria birourilor;
- (b) asigurarea și taxele aferente clădirilor în care se află personalul și echipamentelor din birouri (de exemplu, asigurări împotriva incendiilor, furtului);
- (c) utilitățile (de exemplu, electricitate, încălzire, apă);
- (d) furnituri de birou;
- (e) contabilitatea generală furnizată în cadrul organizației beneficiare;
- (f) arhivele;
- (g) întreținerea, curățenia și reparațiile;
- (h) securitatea;
- (i) sistemele informatice;
- (j) comunicațiile (de exemplu, telefon, fax, internet, servicii poștale, cărți de vizită profesionale);
- (k) comisioanele bancare pentru deschiderea și administrarea contului sau a conturilor atunci când implementarea unei operațiuni presupune deschiderea unui cont separat;
- (l) comisioanele pentru tranzacții financiare transfrontaliere.

Articolul 40

Costuri de deplasare și de cazare

1. Costurile de deplasare și de cazare se limitează la următoarele elemente:

- (a) costurile de deplasare (de exemplu, bilete, asigurare de călătorie și asigurarea autovehiculelor, carburanți, kilometri parcurși cu autovehiculul, taxe rutiere, taxe de parcare);
- (b) costurile meselor;
- (c) costurile de cazare;
- (d) costurile pentru vize;
- (e) diurnele,

indiferent dacă aceste costuri sunt suportate și plătite în interiorul sau în afara zonei de program.

2. Elementele menționate la alineatul (1) literele (a)-(d) care sunt incluse în diurne nu se rambursează în plus față de diurnă.

3. Costurile cu deplasarea și cazarea experților și furnizorilor de servicii externe se încadrează la categoria costuri de consultanță și servicii externe, prevăzută la articolul 41.

4. Plata directă a cheltuielilor pentru costurile în temeiul prezentului articol de către un angajat al beneficiarului trebuie susținută de o dovadă a rambursării acestora de către beneficiar angajatului respectiv.
5. Costurile cu deplasarea și cazarea aferente unei operațiuni pot fi calculate la o rată forfetară de până la 15 % din costurile directe, altele decât costurile cu personalul ale operațiunii respective.

Articolul 41

Costuri de consultanță și servicii externe

Costurile de consultanță și servicii externe se limitează la următoarele tipuri de servicii și consultanță furnizate de un organism de drept public sau privat sau de o persoană fizică, altele decât beneficiarul operațiunii:

- (a) studii sau anchete (de exemplu, evaluări, strategii, note explicative, planuri de proiectare, manuale);
- (b) formare;
- (c) traduceri;
- (d) dezvoltarea, modificarea sau actualizarea sistemelor informatice sau a site-urilor web;
- (e) promovare, comunicare, publicitate sau informare legată de o operațiune sau de un program de cooperare ca atare;
- (f) gestiunea financiară;
- (g) servicii legate de organizarea și realizarea practică de evenimente sau reuniuni (inclusiv închiriere, catering sau interpretare);
- (h) participarea la evenimente (de exemplu, taxe de participare);
- (i) consultanță juridică și servicii notariale, expertiză tehnică sau financiară, alte servicii de consultanță și de contabilitate;
- (j) drepturi de proprietate intelectuală;
- (k) verificări efectuate în temeiul [articolului 68 alineatul (1) litera (a)] din Regulamentul (UE) [RDC nou] și al articolului 45 alineatul (1) din prezentul regulament;
- (l) costurile pentru funcția de contabilitate la nivel de program în temeiul [articolului 70] din Regulamentul (UE) [RDC nou] și al articolului 46 din prezentul regulament;
- (m) costuri de audit la nivel de program în temeiul articolelor [72] și [75] din Regulamentul (UE) [RDC nou] în temeiul articolelor 47 și 48 din prezentul regulament;
- (n) furnizarea de garanții de către o bancă sau altă instituție financiară, atunci când acestea sunt prevăzute în legislația Uniunii sau în legislația națională sau într-un document de programare adoptat de către comitetul de monitorizare;
- (o) deplasare și cazare pentru experți externi, invitați, președinți de ședință și furnizori de servicii;
- (p) alte servicii externe și de consultanță necesare în cadrul operațiunilor.

Articolul 42
Costuri cu echipamentele

1. Costurile cu echipamentele achiziționate, închiriate sau luate în leasing de către beneficiar în cadrul operațiunii, altele decât cele prevăzute la articolul 39, se limitează la următoarele:
 - (a) echipamente de birotică;
 - (b) hardware și softuri;
 - (c) mobilier și echipamente;
 - (d) aparatură de laborator;
 - (e) mașini și instrumente;
 - (f) instrumente sau dispozitive;
 - (g) vehicule;
 - (h) alte echipamente specifice necesare pentru operațiuni.
2. Costurile cu achiziționarea de echipamente de ocazie pot fi eligibile în următoarele condiții:
 - (a) nu s-a primit altă asistență în acest scop de la fondurile Interreg sau de la fondurile menționate la [articolul 1 alineatul (1) litera (a)] din Regulamentul (UE) [RDC nou];
 - (b) prețul de achiziție nu depășește prețul general acceptat pe piața în cauză;
 - (c) prezintă caracteristicile tehnice necesare operațiunii și respectă normele și standardele aplicabile.

Articolul 43
Costuri cu infrastructura și cu lucrările

Costurile cu infrastructura și cu lucrările se limitează la următoarele:

- (a) achiziționarea de terenuri în conformitate cu [articolul 58 alineatul (1) litera (c)] din Regulamentul (UE) [RDC nou];
- (b) autorizații de construire;
- (c) materiale de construcții;
- (d) manoperă;
- (e) intervenții specializate (de exemplu, decontaminarea solului, deminare).

CAPITOLUL VI

Autoritățile responsabile de programul Interreg, management, control și audit

Articolul 44

Autoritățile responsabile de programul Interreg

1. Statele membre și, după caz, țările terțe, țările partenere și TTPM care participă la un program Interreg identifică, în sensul [articolului 65] din Regulamentul (UE) [RDC nou], o autoritate de management unică și o autoritate de audit unică.
2. Autoritatea de management și autoritatea de audit trebuie să fie situate în același stat membru.
3. În ceea ce privește programul PEACE PLUS, Organismul pentru programe speciale UE, atunci când este identificat ca autoritate de management, se consideră a fi situat într-un stat membru.
4. Statele membre și, după caz, țările terțe, țările partenere și TTPM care participă la un program Interreg pot identifica o GECT ca autoritate de management a programului respectiv.
5. În ceea ce privește un program Interreg din componenta 2B sau din componenta 1, atunci când aceasta din urmă vizează frontiere lungi cu provocări și nevoi de dezvoltare eterogene, statele membre și, dacă este cazul, țările terțe, țările partenere și TTPM care participă la un program Interreg pot defini zone de subprogram.
6. Atunci când autoritatea de management identifică un organism intermediar în cadrul unui program Interreg, în conformitate cu [articolul 65 alineatul (3)] din Regulamentul (UE) [RDC nou], organismul intermediar îndeplinește aceste sarcini în mai mult de un stat membru participant sau, după caz, țară terță, țară parteneră sau TTPM.

Articolul 45

Funcțiile autorității de management

1. Autoritatea de management a unui program Interreg îndeplinește funcțiile prevăzute la articolele [66], [68] și [69] din Regulamentul (UE) [RDC nou], cu excepția sarcinii de selecționare a operațiunilor menționate la articolul 66 alineatul (1) litera (a) și la articolul 67, precum și a plăților către beneficiarii menționați la articolul 68 alineatul (1) litera (b). Aceste funcții se efectuează pe întreg teritoriul acoperit de programul respectiv, sub rezerva derogărilor stabilite la capitolul VIII din prezentul regulament.
2. Autoritatea de management, după consultarea cu statele membre și, după caz, cu țările terțe, țările partenere sau TTPM care participă la programul Interreg, înființează un secretariat comun, ținând seama, cu privire la personal, de parteneriatul pentru program.

Secretariatul comun oferă asistență autorității de management și comitetului de monitorizare la îndeplinirea funcțiilor respective ale acestora. Secretariatul comun furnizează, de asemenea, informații pentru potențialii beneficiari cu privire la oportunitățile de finanțare din cadrul programelor Interreg și asistă beneficiarii și partenerii la implementarea operațiunilor.

3. Prin derogare de la [articolul 70 alineatul (1) litera (c)] din Regulamentul (UE) [RDC nou], cheltuielile plătite într-o altă monedă se convertesc în euro prin utilizarea, de către fiecare partener, a ratei de schimb contabile lunare a Comisiei din luna în care cheltuielile au fost depuse spre verificare la autoritatea de management în conformitate cu [articolul 68 alineatul (1) litera (a)] din regulamentul respectiv.

Articolul 46

Funcția de contabilitate

1. Statele membre și, după caz, țările terțe, țările partenere și TTPM care participă la un program Interreg convin cu privire la modalitățile de efectuare a funcției de contabilitate.
2. Funcția de contabilitate este compusă din sarcinile enumerate la [articolul 70 alineatul (1) literele (a) și (b)] din Regulamentul (UE) [RDC nou] și include, de asemenea, plățile efectuate de Comisie și, ca regulă generală, plățile efectuate către partenerul principal în conformitate cu [articolul 68 alineatul (1) litera (b)] din Regulamentul (UE) [RDC nou].

Articolul 47

Funcțiile autorității de audit

1. Autoritatea de audit a unui program Interreg îndeplinește funcțiile prevăzute în prezentul articol și la articolul 48 pe întreg teritoriul acoperit de respectivul program Interreg, sub rezerva derogărilor prevăzute la capitolul VIII.
Cu toate acestea, un stat membru participant poate specifica momentul în care autoritatea de audit urmează să fie însoțită de un auditor din acel stat membru participant.
2. Autoritatea de audit a unui program Interreg este responsabilă cu efectuarea de audituri de sistem și de audituri ale operațiunilor pentru a furniza Comisiei o asigurare independentă că sistemele de gestiune și control funcționează în mod eficace și că cheltuielile incluse în conturile transmise Comisiei sunt legale și conforme.
3. În cazul în care un program Interreg este inclus în populația din care Comisia selectează un eșantion comun în temeiul articolului 48 alineatul (1), autoritatea de audit efectuează audituri ale operațiunilor selecționate de Comisie în scopul de a furniza Comisiei o asigurare independentă asupra faptului că sistemele de gestiune și control funcționează în mod eficace.
4. Activitățile de audit se desfășoară în conformitate cu standardele de audit acceptate la nivel internațional.
5. Autoritatea de audit elaborează și prezintă Comisiei în fiecare an, până la data de 15 februarie după încheierea exercițiului financiar, o opinie anuală de audit în conformitate cu [articolul 63 alineatul (7)] din Regulamentul [FR-Omnibus] utilizând modelul prevăzut în anexa XVI la Regulamentul (UE) [RDC nou], care se bazează pe toate lucrările de audit efectuate și care tratează fiecare dintre următoarele elemente:
 - (a) caracterul complet, veridicitatea și acuratețea conturilor;
 - (b) legalitatea și regularitatea cheltuielilor incluse în conturile transmise Comisiei;

(c) sistemul de gestiune și control al programului Interreg.

În cazul în care un program Interreg este inclus în populația din care Comisia selectează un eșantion în temeiul articolului 48 alineatul (1), opinia anuală de audit se referă doar la elementele menționate la primul paragraf, literele (a) și (c).

Termenul de 15 februarie poate fi prelungit în mod excepțional de către Comisie până la data de 1 martie, în urma unei informări din partea statului membru care găzduiește autoritatea de management interesată.

6. Autoritatea de audit elaborează și prezintă Comisiei în fiecare an, până la data de 15 februarie după încheierea exercițiului financiar, un raport anual de control în conformitate cu articolul [63 alineatul (5) litera (b)] din Regulamentul [FR-Omnibus] utilizând modelul prevăzut în anexa [XVII] la Regulamentul (UE) [RDC nou], care sprijină opinia de audit prevăzută la alineatul 5 din prezentul articol și prezintă o sinteză a constatărilor, inclusiv o analiză a naturii și a amplitudinii erorilor și deficiențelor din sisteme, precum și măsurile corective propuse și implementate și rata de eroare extrapolată și rata de eroare reziduală pentru cheltuielile înscrise în conturile prezentate Comisiei.
7. În cazul în care un program Interreg este inclus în populația din care Comisia selectează un eșantion în temeiul articolului 48 alineatul (1), autoritatea de audit elaborează raportul anual de control menționat la alineatul (6) din prezentul articol, care îndeplinește cerințele de la [articolul 63 alineatul (5) litera (b)] din Regulamentul (UE, Euratom) [FR-Omnibus], utilizând modelul prevăzut în anexa [XVII] la Regulamentul (UE) [RDC nou] și sprijină opinia de audit prevăzută la alineatul 5 din prezentul articol.

Raportul respectiv prezintă, de asemenea, un rezumat al constatărilor, inclusiv o analiză a naturii și a amplitudinii erorilor și deficiențelor din sisteme, precum și măsurile corective propuse și implementate, rezultatele auditurilor operațiunilor efectuate de autoritatea de audit în ceea ce privește eșantionul comun menționat la articolul 48 alineatul (1) și corecțiile financiare aplicate de către autoritățile responsabile de programul Interreg pentru orice nereguli depistate de autoritatea de audit la aceste operațiuni.

8. Autoritatea de audit transmite Comisiei rapoarte de audit de sistem imediat după încheierea procedurii contradictorii cu entitățile auditate relevante.
9. Comisia și autoritatea de audit se reunesc cu regularitate, cel puțin o dată pe an, cu excepția cazului în care se convine altfel, pentru a examina strategia de audit, raportul anual de control și opinia de audit, pentru a-și coordona planurile și metodele de audit și pentru a face schimb de opinii cu privire la aspecte legate de îmbunătățirea sistemelor de gestiune și control.

Articolul 48 ***Auditul operațiunilor***

1. Comisia selectează un eșantion comun de operațiuni (sau alte unități de eșantionare), utilizând o metodă de eșantionare statistică pentru auditurile operațiunilor care urmează a fi efectuate de către autoritățile de audit pentru programele Interreg care primesc sprijin din partea FEDR sau a unui instrument de finanțare externă al Uniunii pentru fiecare exercițiu contabil.

Eșantionul comun trebuie să fie reprezentativ pentru toate programele Interreg care constituie populația.

În scopul selectării eșantionului comun, Comisia poate să stratifice grupuri de programe Interreg în funcție de riscurile lor specifice.

2. Autoritățile responsabile de program furnizează Comisiei informațiile necesare selectării unui eșantion comun, până cel târziu la data de 1 septembrie după încheierea fiecărui exercițiu financiar.

Aceste informații se transmit în format electronic standardizat, în formă completă și reconciliate cu cheltuielile declarate Comisiei pentru exercițiul financiar de referință.

3. Fără a aduce atingere obligației de a efectua un audit, menționate la articolul 47 alineatul (2), autoritățile de audit pentru programele Interreg vizate de eșantionul comun nu trebuie să efectueze audituri suplimentare ale operațiunilor din cadrul acestor programe, cu excepția cazului în care Comisia solicită acest lucru în conformitate cu alineatul (8) din prezentul articol sau în cazurile în care o autoritate de audit identifică riscuri specifice.
4. Comisia informează autoritățile de audit ale programelor Interreg vizate cu privire la eșantionul comun selecționat, în timp util pentru a permite autorităților respective să efectueze auditurile operațiunilor, în general, până cel târziu la data de 1 octombrie după încheierea fiecărui exercițiu financiar.
5. Autoritățile de audit respective transmit informații cu privire la rezultatele acestor audituri și la orice corecție financiară adoptată în legătură cu neregulile individuale depistate cel mai târziu în rapoartele anuale de control care urmează să fie prezentate Comisiei în conformitate cu articolul 47 alineatele (6) și (7).
6. În urma evaluării rezultatelor auditurilor operațiunilor selecționate în conformitate cu alineatul (1), Comisia calculează o rată de eroare extrapolată globală în ceea ce privește programele Interreg incluse în populația din care a fost selectat eșantionul comun, pentru propriul proces de asigurare.
7. În cazul în care rata de eroare extrapolată globală menționată la punctul 6 este mai mare de 2 % din cheltuielile totale declarate pentru programele Interreg incluse în populația din care a fost selectat eșantionul comun, Comisia calculează o rată de eroare reziduală globală, ținând cont de corecțiile financiare aplicate de către respectivele autorități responsabile de programul Interreg neregulilor depistate de auditurile operațiunilor selecționate în temeiul alineatului (1).
8. În cazul în care rata de eroare extrapolată globală menționată la punctul 7 este mai mare de 2 % din cheltuielile declarate pentru programele Interreg incluse în populația din care a fost selectat eșantionul comun, Comisia stabilește dacă este necesar să solicite autorității de audit al unui program Interreg specific sau al unui grup de programe Interreg care sunt foarte afectate să efectueze activități suplimentare de audit pentru a evalua rata de eroare și pentru a evalua măsurile corective necesare pentru programele Interreg afectate de neregulile depistate.
9. Pe baza evaluării rezultatelor activității de audit suplimentare solicitate în temeiul alineatului (8), Comisia poate solicita corecții financiare suplimentare care trebuie aplicate programelor Interreg afectate de neregulile depistate. În astfel de cazuri, autoritățile responsabile de programul Interreg efectuează corecțiile financiare care se impun în conformitate cu articolul [97] din Regulamentul (UE) [RDC nou].

10. Fiecare autoritate de audit a unui program Interreg pentru care informațiile menționate la alineatul (2) lipsesc sau sunt incomplete sau nu au fost prezentate în termenul prevăzut la alineatul (2) primul paragraf efectuează o eșantionare separată pentru programul Interreg respectiv în conformitate cu articolul [73] din Regulamentul (UE) nr. [RDC nou].

CAPITOLUL VII **gestiune financiară**

Articolul 49

Plăți și prefinanțare

1. Sprijinul de la FEDR și, după caz, sprijinul din partea instrumentelor de finanțare externă ale Uniunii pentru fiecare program Interreg se plătesc, în conformitate cu articolul 46 alineatul (2), într-un cont unic care nu are niciun subcont național.
2. Comisia plătește o prefinanțare pe baza sprijinului total din partea fiecărui fond Interreg, astfel cum se stabilește în decizia de aprobare a fiecărui program Interreg în temeiul articolului 18, sub rezerva disponibilității fondurilor, în tranșe anuale după cum urmează și înainte de data de 1 iulie a anilor 2022-2026 sau, în anul deciziei de aprobare, în termen de cel mult 60 zile după adoptarea acestei decizii:
 - (a) 2021: 1 %;
 - (b) 2022: 1 %;
 - (c) 2023: 1 %;
 - (d) 2024: 1 %;
 - (e) 2025: 1 %;
 - (f) 2026: 1 %.
3. În cazul în care programele Interreg transfrontaliere externe sunt sprijinite prin FEDR și CTF IPA III sau CTF IVDCI, prefinanțarea pentru toate fondurile care sprijină un astfel de program Interreg se face în conformitate cu Regulamentul (UE) [IPA III] sau [IVDCI] sau cu orice act adoptat în temeiul acestuia.

Suma prefinanțării poate fi plătită în două tranșe, dacă este cazul, în funcție de necesitățile bugetare.

Suma totală plătită ca prefinanțare se rambursează Comisiei în cazul în care, în termen de 24 de luni de la data la care Comisia plătește prima tranșă a sumei de prefinanțare, nu se depune nicio cerere de plată în cadrul programului transfrontalier Interreg. O astfel de rambursare constituie venituri alocate interne și nu reduce sprijinul din partea FEDR, CTF IPA III sau CTF IVDCI către program.

Articolul 50

Recuperări

1. Autoritatea de management se asigură că orice sumă plătită în urma unei nereguli se recuperează de la partenerul principal sau de la partenerul unic. Partenerii rambursează partenerului principal orice sume plătite în mod nejustificat.

2. În cazul în care partenerul principal nu reușește să obțină rambursarea de la alți parteneri sau în cazul în care autoritatea de management nu reușește să obțină rambursarea de la partenerul principal sau de la partenerul unic, statul membru, țara terță, țara parteneră sau TTPM pe al cărui teritoriu este situat partenerul în cauză sau, în cazul unei GECT, unde este înregistrat acesta, rambursează autorității de management orice sume plătite în mod nejustificat partenerului respectiv. Autoritatea de management este responsabilă pentru rambursarea sumelor în cauză la bugetul general al Uniunii, în conformitate cu repartizarea pasivelor între statele membre participante, țările terțe, țările partenere sau TTPM prevăzute în programul Interreg.
3. De îndată ce statul membru, țara terță, țara parteneră sau TTPM rambursează autorității de management sumele plătite în mod nejustificat unui partener, aceasta poate continua sau poate începe o procedură de recuperare împotriva acestui partener în conformitate cu legislația sa națională. În cazul în care recuperarea reușește, statul membru, țara terță, țara parteneră sau TTPM poate utiliza sumele respective pentru cofinanțarea națională a programului Interreg în cauză. Statul membru, țara terță, țara parteneră sau TTPM nu are niciun fel de obligații de raportare către autoritățile responsabile de program, către comitetul de monitorizare sau către Comisie cu privire la astfel de recuperări la nivel național.
4. În cazul în care un stat membru, o țară terță, o țară parteneră sau TTPM nu rambursează autorității de management sumele plătite în mod necuvenit unui partener în conformitate cu alineatul (3), atunci acele valori trebuie să facă obiectul unui ordin de recuperare emis de ordonatorul de credite delegat, care se execută, atunci când este posibil, prin compensare cu sumele datorate statului membru sau țării partenere sau țării terțe sau TTPM în contul plăților ulterioare către același program Interreg sau, în cazul unei țări terțe, al unei țări partenere sau al unei TTPM, în contul plăților ulterioare către programe de la instrumentele respective de finanțare externă ale Uniunii. O astfel de recuperare nu constituie o corecție financiară și nu reduce sprijinul din partea FEDR sau a oricărui instrument de finanțare externă al Uniunii către respectivul program Interreg. Suma recuperată constituie venituri alocate în conformitate cu [articolul 177 alineatul (3)] din Regulamentul (UE, Euratom) [FR-Omnibus].

CAPITOLUL VIII

Participarea țărilor terțe sau a țărilor partenere sau a TTPM la programele Interreg în sistem de gestiune partajată

Articolul 51

Dispoziții aplicabile

Capitolele I-VII și capitolul X se aplică participării țărilor terțe, a țărilor partenere și a TTPM la programele Interreg, sub rezerva dispozițiilor specifice prevăzute în prezentul capitol.

Articolul 52

Autoritățile responsabile de programul Interreg și funcțiile lor

1. Țările terțe, țările partenere și TTPM care participă la un program Interreg trebuie fie să permită autorității de management a respectivului program să își îndeplinească funcțiile în teritoriul său, fie să identifice o autoritate națională ca punct de contact pentru autoritatea de management sau un organism național de control care să

efectueze controale de gestiune, astfel cum se prevede la [articolul 68 alineatul (1) litera (a)] din Regulamentul (UE) [RDC nou] pe teritoriul său.

2. Țările terțe, țările partenere și TTPM care participă la un program Interreg fie permit autorității de audit a programului respectiv să își îndeplinească funcțiile în teritoriul său, fie identifică o autoritate națională de audit ori un organism național de audit, independent din punct de vedere funcțional de autoritatea națională.
3. Țările terțe, țările partenere și TTPM care participă la un program Interreg delegă personal la secretariatul comun al programului în cauză sau înființează o sucursală pe teritoriul său, sau ambele.
4. Autoritatea națională sau un organism echivalent cu responsabilul de comunicare al programului Interreg, astfel cum se prevede la articolul 35 alineatul (1), sprijină autoritatea de management și partenerii în respectiva țară terță, țară parteneră sau TTPM în ceea ce privește sarcinile prevăzute la articolul 35 alineatele (2) - (7).

Articolul 53

Metode de management

1. Programele Interreg transfrontaliere externe susținute atât prin FEDR, cât și prin CTF IPA III sau CTF IVDCI se execută prin gestiune partajată, atât în statele membre, cât și în țările terțe sau în țările partenere participante.
Programul PEACE PLUS se execută prin gestiune partajată, atât în Irlanda, cât și în Regatul Unit.
2. Programele Interreg din componentele 2 și 4, care combină contribuții din partea FEDR și din partea unuia sau mai multor instrumente de finanțare externă ale Uniunii se execută prin gestiune partajată, atât în statele membre, cât și în țările terțe sau țările partenere participante sau, în ceea ce privește componenta 3, în orice TTPM, indiferent dacă TTPM în cauză beneficiază de sprijin în cadrul unuia sau mai multor instrumente de finanțare externă ale Uniunii.
3. Programele Interreg din componenta 3, care combină contribuții din partea FEDR și a unuia sau mai multor instrumente de finanțare externă ale Uniunii, se execută prin una dintre următoarele metode:
 - (a) prin gestiune partajată, atât în statele membre, cât și în orice țară terță sau TTPM participantă;
 - (b) prin gestiune partajată numai în statele membre și în orice țară terță sau TTPM participantă în ceea ce privește cheltuielile FEDR efectuate în afara Uniunii pentru una sau mai multe operațiuni, iar contribuțiile din partea unuia sau mai multor instrumente de finanțare externă ale Uniunii sunt gestionate prin gestiune indirectă;
 - (c) prin gestiune indirectă, atât în statele membre, cât și în orice țară terță sau TTPM participantă.

În cazul în care un program Interreg din componenta 3 a este executat, integral sau parțial, prin gestiune indirectă, se aplică articolul 60.

Articolul 54
Eligibilitatea

1. Prin derogare de la [articolul 57 alineatul (2)] din Regulamentul (UE) [RDC nou], cheltuielile sunt eligibile pentru o contribuție de la instrumente de finanțare externă ale Uniunii în cazul în care au fost suportate de un partener sau de un partener privat la operațiunile PPP în pregătirea și implementarea operațiunilor Interreg începând cu 1 ianuarie 2021 și plătite după data la care a fost încheiat acordul de finanțare cu respectiva țară terță, țară parteneră sau TTPM.

Cu toate acestea, cheltuielile pentru asistența tehnică gestionată de autoritățile responsabile de program situate într-un stat membru trebuie să fie eligibile de la 1 ianuarie 2021, chiar și atunci când au fost făcute pentru acțiuni implementate în favoarea țărilor terțe, țărilor partenere sau TTPM.

2. Atunci când un program Interreg selectează operațiunile pe baza cererilor de propuneri, aceste cereri pot include cereri pentru o contribuție de la instrumentele de finanțare externă ale Uniunii, chiar și atunci când sunt lansate înainte de semnarea acordului de finanțare relevant, iar operațiunile pot fi deja selecționate înainte de aceste date.

Cu toate acestea, este posibil ca autoritatea de management să nu furnizeze documentul prevăzut la articolul 22 alineatul (6) înainte de aceste date.

Articolul 55
Proiecte mari de infrastructură

1. Programele Interreg vizate de prezenta secțiune pot sprijini „proiecte mari de infrastructură”, adică operațiuni care cuprind un ansamblu de lucrări, activități sau servicii destinate să îndeplinească o funcție indivizibilă cu caracter precis, care urmăresc obiective clar identificate de interes comun în vederea implementării investițiilor cu impact și beneficii transfrontaliere, atunci când pentru achiziționarea de infrastructură se alocă un buget de cel puțin 2 500 000 EUR.
2. Fiecare beneficiar care implementează un proiect mare de infrastructură sau o parte a unui astfel de proiect aplică normele aplicabile în domeniul achizițiilor publice.
3. În cazul în care selecționarea unuia sau mai multor proiecte mari de infrastructură se află pe ordinea de zi a reuniunii unui comitet de monitorizare sau, după caz, a unui comitet director, autoritatea de management transmite Comisiei, cu cel puțin două luni înainte de data reuniunii, o notă explicativă pentru fiecare astfel de proiect. Nota explicativă trebuie să fie de maximum trei pagini și să indice numele, locația, bugetul, partenerul principal și partenerii, precum și principalele obiective și rezultatele acestora. În cazul în care nota explicativă privind unul sau mai multe proiecte mari de infrastructură nu este transmisă Comisiei până la termenul respectiv, Comisia poate solicita președintelui comitetului de monitorizare sau al comitetului director să scoată proiectele în cauză din ordinea de zi a reuniunii.

Articolul 56
Achiziții publice

1. Dacă implementarea unei operațiuni necesită contracte de achiziție de servicii, bunuri sau lucrări de către un beneficiar, se aplică următoarele reguli:

- (a) atunci când beneficiarul este o autoritate contractantă sau o entitate contractantă în sensul legislației Uniunii aplicabile procedurilor de achiziție publică, se aplică actele cu putere de lege și actele administrative naționale adoptate în legătură cu legislația Uniunii;
 - (b) atunci când beneficiarul este o autoritate publică dintr-o țară parteneră în cadrul IPA III sau IVDCI a cărei cofinanțare este transferată către autoritatea de management, acesta poate aplica actele cu putere de lege și actele administrative naționale, cu condiția ca acordul de finanțare să permită acest lucru și ca contractul să fie atribuit ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic sau, după caz, ofertei care prezintă cel mai mic preț, evitând totodată orice conflict de interese.
2. Pentru atribuirea de contracte de bunuri, lucrări sau servicii în toate cazurile, altele decât cele menționate la alineatul (1), se aplică procedurile de achiziții în temeiul articolelor [178] și [179] din Regulamentul (UE, Euratom) [FR-Omnibus] și de la capitolul 3 din anexa 1 (punctele 41-36) la regulamentul menționat.

Articolul 57

Gestiune financiară

Deciziile Comisiei de aprobare a programelor Interreg susținute și de un instrument de finanțare externă al Uniunii trebuie să îndeplinească cerințele necesare pentru a constitui decizii de finanțare în condițiile stabilite la [articolul 110 alineatul (2)] din Regulamentul (UE, Euratom) [FR-Omnibus].

Articolul 58

Încheierea acordurilor de finanțare în sistem de gestiune partajată

1. Pentru a implementa un program Interreg într-o țară terță, țara parteneră sau TTPM, în conformitate cu [articolul 112 alineatul (4)] din Regulamentul (UE, Euratom) [FR-Omnibus], se încheie un acord de finanțare între Comisie care reprezintă Uniunea și fiecare țară terță, țară parteneră sau TTPM participantă, reprezentată în conformitate cu cadrul juridic național.
2. Orice acord de finanțare se încheie cel târziu la data de 31 decembrie a anului care urmează anului în care s-a făcut primul angajament bugetar și se consideră încheiat la data la care a fost semnat de ultima parte.
Orice acord de finanțare intră în vigoare la data
 - (a) la care a fost semnat de ultima parte; sau
 - (b) atunci când țara terță sau parteneră sau TTPM a încheiat procedura necesară ratificării în conformitate cu cadrul juridic național și a informat Comisia în acest sens.
3. În cazul în care un program Interreg implică mai multe țări terțe, țări partenere sau TTPM, cele două părți semnează, înainte de această dată, cel puțin un acord de finanțare. Celelalte țări terțe, țări partenere sau TTPM își pot semna acordurile de finanțare respective, cel târziu până la data de 30 iunie a celui de-al doilea an care urmează anului în care s-a făcut primul angajament bugetar.
4. Statul membru care găzduiește autoritatea de management a programului Interreg relevant

- (a) poate să semneze și acordul de finanțare; sau
- (b) semnează, la aceeași dată, un acord de implementare cu fiecare țară terță, țară parteneră sau TTPM care participă la respectivul program Interreg, prin care se stabilesc drepturile și obligațiile reciproce în ceea ce privește implementarea și gestiunea financiară.

Atunci când transmite Comisiei o copie semnată a acordului de finanțare sau o copie a acordului de implementare, statul membru care găzduiește autoritatea de management transmite, de asemenea, ca document separat, o listă a proiectelor mari de infrastructură planificate, astfel cum sunt definite la articolul 55, în care se indică, cu titlu potențial, numele, locația, bugetul și partenerul principal al acestora.

- 5. Un acord de implementare semnat în conformitate cu alineatul (4) litera (b) cuprinde cel puțin următoarele elemente:
 - (a) dispoziții detaliate privind plățile;
 - (b) gestiunea financiară;
 - (c) păstrarea evidențelor;
 - (d) obligațiile de raportare;
 - (e) verificări, controale și audit;
 - (f) nereguli și recuperări.
- 6. În cazul în care statul membru care găzduiește autoritatea de management a programului Interreg decide să semneze acordul de finanțare în temeiul alineatului 4 litera (a), respectivul acord de finanțare este considerat un instrument care execută bugetul Uniunii în conformitate cu regulamentul financiar și nu un acord internațional astfel cum se menționează la articolele 216 și 219 din TFUE.

Articolul 59

Contribuția țărilor terțe, a țărilor partenere sau a TTPM în afara de cofinanțare

- 1. În cazul în care o țară terță, țară parteneră sau TTPM transferă către autoritatea de management o contribuție financiară la program Interreg, în afara cofinanțării la sprijinul acordat de Uniune programului Interreg, normele privind această contribuție financiară sunt conținute în următorul document:
 - (a) în cazul în care statul membru semnează acordul de finanțare în temeiul articolului 58 alineatul (4) litera (a), într-un acord de implementare separat, semnat fie între statul membru care găzduiește autoritatea de management și țara terță, țara parteneră sau TTPM, fie direct între autoritatea de management și autoritatea competentă din țara terță, țara parteneră sau TTPM;
 - (b) în cazul în care statul membru semnează un acord de implementare în temeiul articolului 58 alineatul (4) litera (b), într-unul din următoarele documente:
 - (i) o parte distinctă a respectivului acord de implementare; sau
 - (ii) un acord de implementare suplimentar, semnat între aceleași părți menționate la litera (a).

În sensul primului paragraf litera (b) punctul (i), secțiunile acordului de implementare pot, dacă este cazul, să se aplice atât contribuției financiare

transferate, cât și sprijinului acordat din partea Uniunii pentru programul Interreg.

2. Un acord de implementare în temeiul alineatului (1) trebuie să conțină cel puțin elementele referitoare la cofinanțarea țării terțe, a țării partenere sau a TTPM, care figurează la articolul 58 alineatul (5).

În plus, acordul stabilește următoarele:

- (a) cuantumul contribuției financiare suplimentare;
- (b) utilizarea preconizată și condițiile de utilizare a acesteia, inclusiv condițiile în care se depun cererile pentru contribuția suplimentară.

3. În ceea ce privește programul PEACE PLUS, contribuția financiară la activitățile Uniunii din partea Regatului Unit sub formă de venituri alocate externe menționate la [articolul 21 alineatul (2) litera (e)] din Regulamentul (UE, Euratom) [FR-Omnibus] fac parte din creditele bugetare pentru rubrica 2 „Coeziune și valori”, subplafonul „Coeziune economică, socială și teritorială”.

Această contribuție este condiționată de un acord de finanțare specific cu Regatul Unit în conformitate cu articolul 58. Comisia și Regatul Unit, precum și Irlanda, iau parte la acest acord de finanțare specific.

Acordul se semnează înainte de începerea implementării programului, permițând astfel Organismului pentru programe speciale UE să aplice toată legislația Uniunii pentru implementarea programului.

CAPITOLUL IX

Dispoziții specifice pentru gestiunea directă sau indirectă

Articolul 60

Cooperarea regiunilor ultraperiferice

1. În cazul în care un program Interreg din componenta 3 a este executat, integral sau parțial, prin gestiune indirectă în temeiul articolului 53 alineatul (3) litera (b) sau (c), sarcinile de execuție sunt încredințate unuia dintre organismele enumerate la [articolul 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c)] din Regulamentul (UE, Euratom) [FR-Omnibus], în special unui astfel de organism situat în statul membru participant, inclusiv autorității de management a programului Interreg în cauză.
2. În conformitate cu [articolul 154 alineatul (6) litera (c)] din Regulamentul (UE, Euratom) [FR-Omnibus], Comisia poate decide să nu solicite o evaluare ex ante, astfel cum se prevede la alineatele (3) și (4) din respectivul articol, atunci când sarcinile de execuție bugetară menționate la [articolul 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c)] din Regulamentul (UE, Euratom) [FR-Omnibus] sunt încredințate unei autorități de management a unui program Interreg al regiunilor ultraperiferice identificat în temeiul articolului 37 alineatul (1) din prezentul regulament și al [articolului 65] din Regulamentul (UE) nr. [RDC nou].
3. În cazul în care sarcinile de execuție bugetară menționate la [articolul 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c)] din Regulamentul [FR-Omnibus] sunt încredințate unei organizații dintr-un stat membru, se aplică [articolul 157] din Regulamentul (UE, Euratom) [FR-Omnibus].

4. În cazul în care un program sau o acțiune cofinanțată printr-unul sau mai multe instrumente de finanțare externă este implementat de către o țară terță, o țară parteneră, TTPM sau oricare dintre celelalte organisme enumerate la [articolul 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c)] din Regulamentul (UE, Euratom) [FR-Omnibus] menționat în Regulamentul (UE) [IVDCI] sau Decizia [Decizia TTPM] a Consiliului sau ambele, se aplică normele relevante ale acestor instrumente, în special capitolele I, III și V ale titlului II din Regulamentul (UE) nr. [IVDCI].

Articolul 61

Investițiile interregionale pentru inovare

La inițiativa Comisiei, FEDR poate sprijini investițiile interregionale pentru inovare, astfel cum se prevede la articolul 3 punctul (5), reunind cercetători, întreprinderi, societatea civilă și administrațiile publice implicate în strategiile de specializare inteligentă stabilite la nivel național sau regional.

CAPITOLUL X

Dispoziții finale

Articolul 62

Exercitarea delegării de competențe

1. Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Se conferă Comisiei, începând cu [ziua următoare datei publicării = data intrării în vigoare] și până la 31 decembrie 2027, competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 16 alineatul (6).
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 16 alineatul (6) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
5. După ce adoptă un act delegat, Comisia notifică acest lucru simultan Parlamentului European și Consiliului.
6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 16 alineatul (6) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de [două luni] de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Acest termen se prelungește cu [două luni] la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 63
Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de comitetul instituit în temeiul [articolului 108 alineatul (1)] din Regulamentul (UE) nr. [RDC nou]. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 64
Dispoziții tranzitorii

Regulamentul (UE) nr. 1299/2013 sau orice act adoptat în temeiul acestuia continuă să se aplice programelor și operațiunilor sprijinite prin FEDR în perioada de programare 2014-2020

Articolul 65
Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele